„Nu trebue să așteptăm binefacerile naturii; avem sarcina să i le smulgem"
I. V. MICIURIN

20 DE ANI
dela înființarea Academiei de Științe Agricole din U.R.S.S.

Acum douăzeci de ani, în anul 1929, a luat ființă Academia de Științe Agricole a U.R.S.S. „V. I. Lenin". Călăuziți în cercetările lor de principiile singurei concepții științifice asupra lumii — materialismul dialectic — așezând la temelia muncii lor științifice năzuințele cele mai înalte ale popoarelor lumii și lupta eliberatoare a popoarelor sovietice, făuritoarele socialismului, savanții Academiei și-au câștigat neprecupețita dragoste și prețuire a oamenilor muncii de pretutindeni.

13 mari institute de cercetări științifice funcționând în principalele orașe sovietice, o largă rețea de stațiuni experimentale acoperind întreg teritoriul Uniunii Sovietice, o corespondență neîntreruptă cu mii și milioane de colhoznici și muncitori agricoli din sovhozuri, — iată numai câteva fapte, care înfățișează strălucit caracterul nou, de masă, al științei agrobiologice sovietice. În Țara Socialismului, agrobiologia, știința agriculturii, a atins culmi nebănuite și a devenit cu adevărat o cauză a întregului popor, o mare forță transformatoare a naturii, în folosul celor ce muncesc.

Academia de Științe Agricole a U.R.S.S. a luat ființă în perioada reorganizării revoluționare a agriculturii sovietice pe baze socialiste. Rod al prevederii și îndrumării permanente a Partidului Comunist (b) al U.R.S.S., ea a concretizat de atunci încoace, prin realizările ei în domeniul științei agricole, bogăția și puterea creatoare de nebănuit a avântului revoluționar sovietic.

„NU TREBUE SĂ AȘTEPTĂM BINEFACERILE NATURII; AVEM SARCINA SĂ I LE SMULGEM", — a spus cândva marele biolog rus Ivan Vladimirovici Miciurin. Și într'adevăr nenumărate sunt tainele smulse naturii, cu îndrăzneală revoluționară, de savanții și tehnicienii Academiei de Științe Agricole a U.R.S.S. Miciuriniștii au „reîmbrăcat" într'adevăr pământul Rusiei cu fel de fel de plante noi, tot mai alese și mai folositoare omului.

Milioane de colhoznici aplică astăzi metodele științifice miciuriniste în muncile câmpului, realizând fără greș recolte din ce în ce mai bogate construindu-și și cu ajutorul științei, o viață tot mai îmbelșugată. În Țara Socialismului înfloresc dela an la an grădini minunate, cu varietăți noi de mere și pere de iarnă, cireși, piersici, caise, castane dulci, vișine, nuci, pepeni timpurii, struguri — varietăți, încestrate cu calități alese, perfecționate mereu.

Plantele create în laboratoarele și pe câmpurile experimentale ale Academiei, au biruit grelele condiții climaterice din regiunile altădată pustii ale Nordului sau din deșerturile Siberiei de Sud. Apariția acestor plante noui a revoluționat știința și a dat biologiei baze noui, cu adevărat științifice. Dacă astăzi biologia înaintată este o armă de preț a popoarelor în lupta lor pentru crearea unei lumi fără exploatare, a unei lumi a păcii și a belșugului, aceasta se datorește în primul rând extraordinarelor realizări ale savanților Academici de Științe Agricole a U.R.S.S.

„Prin amestecul omului, orice specie de animal sau plantă poate fi silită să se schimbe MAI REPEDE, și anume — în direcția dorită de om" — au dovedit Miciurin și Lâsenko.

Prin corcirі conduse după metode științifice noui și prin modificarea condițiilor de trai oferite plantelor de mediul înconjurător, miciuriniștii au pus la îndemâna oamenilor muncii argumentarea științifică și dovezi practice nenumărate, care arată fără putință de tăgadă că, într'un stat fără exploatatori, productivitatea ogoarelor crește necontenit; că deci toate spaimele născocite de știința burgheză cu privire la rămânerea în urmă a creșterii hranei de pe pământ față de creșterea populației sunt doar vorbărie goală, fără alt temei decât putreziciunea lumii capitaliste și fără alt rost decât „justificarea" exploatării, a războaielor, a crimelor și a tuturor bestialităților ce caracterizează viața în orânduirea capitalistă.

Nu-i de mirare deci dacă pretinșii „oameni de știință" ai burgheziei au făcut tot ce le-a stat în putință pentru a ascunde popoarelor din lumea capitalistă realizările și descoperirile savanților Academiei de Științe Agricole a U.R.S.S. Nu-i de mirare dacă, scoțând la lumină toate teoriile reacționare ale unor Mendel, Morgan, Weisman, etc., falsificând cu nerușinare darwinismul și toate principiile biologiei înaintate, dușmanii omenirii s'au străduit să arate că realizările oamenilor de știință din U.R.S.S. sunt... pur și simplu „nerealizabile".

Discuțiile ce au avut loc anul trecut la Academia de Științe Agricole a U.R.S.S. au prilejuit oamenilor de știință sovietici, în frunte cu marele savant T. D. Lâsenko, președintele Academiei de Științe Agricole, elevul și continuatorul lui Miciurin, o victorie strălucită în toate problemele teoretice și practice discutate. „Savanții" științei burgheze, acei otrăvitori ai sufletelor oamenilor, după a căror părere viața n'ar fi decât „războiul tuturor împotriva tuturor", după cari omul de știință trebue să se mărginească la contemplarea lumii — deoarece schimbarea ei stă în voia unor forțe de dincolo de ea — „savanții" după care războiul este „un rău necesar" iar exploatarea „forma naturală a existenței", — toți acești otrăvitori ai sufletului omenesc au fost demascați fără cruțare.

Prin glasul academicianului T. D. Lâsenko au vorbit mi-

T. D. LÂSENKO

lioane și milioane de oameni sovietici, — milioane și milioane de oameni cari au cunoscut și au înțeles pe baza experienței lor proprii, pe baza vieții și muncii lor, pe baza marilor realizări ale agriculturii colhoznice, că în condițiile unui stat socialist viața este conținutul pașnică a tuturor oamenilor și luptă dârză pentru necontenita cunoaștere și transformare a naturii după nevoile vieții omenești; care au înțeles că omul sovietic, omul crescut și educat într'o societate socialistă, stăpânește efectiv nu numai soarta lui proprie, dar, în măsură din ce în ce mai mare, stăpânește și hotărăște în folosul său soarta mediului în care trăește — a pădurilor, a mărilor, a fluviilor, a munților, a câmpiilor, a pământului întreg.

Pentru asemenea minunate realizări, la fel de prețioase științei cât și vieții, oamenii muncii de pretutindeni își îndreaptă cu nețărmurită dragoste și adâncă recunoștință privirile către savanții și tehnicienii Academici de Științe Agricole a U.R.S.S. Oamenii noștri de știință și poporul muncitor din țara noastră cunosc din ce în ce mai îndeaproape opera ctitorilor temeiilor științelor agricole sovietice — Docuceaev, Williams, Timireazev, Miciurin; cunosc deasemenea îndrăznețele creații ale academicianului T. D. Lâsenco și ale elevilor săi, constructorii noii științe — constructori de frunte ai lumii noui; poporul muncitor din țara noastră folosește tot mai larg îndrumările teoretice cuprinse în lucrările savanților grupați în jurul Academiei de Științe Agricole a U.R.S.S. „Poporul nostru muncitor își bizuie acțiunile înnoitoare pe sprijinul larg dat de guvernul sovietic — prin mașinile, uneltele, materiile prime și semințele selecționate puse la dispoziția agricultorilor din țară dela noi. Astfel poporul nostru se simte puternic interesat față de activitatea și de strălucitele victorii ale Academiei de Științe Agricole a U. R. S. S.

Planul de Stat al U.R.S.S. pentru sporirea numărului de vite, uriașa acțiune de împădurire a stepei și a regiunilor deluroase, — acțiuni de importanță mondială, acțiuni menite să schimbe fața și clima pământului — demonstrând uriașa superioritate a orânduirii socialiste, a agriculturii socialiste și imensa forță a unui popor eliberat de exploatare, care se gospodărește singur, toate acestea preocupă în cel mai înalt grad pe cercetătorii și organizatorii agriculturii noastre, pornite pe calea reorganizării socialiste și atrag din ce în ce mai mult interesul viu al oamenilor muncii dela sate și orașe. N'ar fi cu putință construirea unei agriculturi înaintate, socialiste, în țara noastră, și deci făurirea unei vieți îmbelșugate pentru țărănimea muncitoare și toți oamenii muncii, fără sprijinul Uniunii Sovietice, iar în domeniul științei agricole, fără cunoașterea și folosirea largă, îndrăzneață, revoluționară, a minunatelor căi deschise științei agricole de agricultorii sovietici și de marii cercetători grupați în jurul Academiei de Științe Agricole a U.R.S.S. Deaceea pentru noi, ca și pentru întreaga lume muncitoare, agrobiologia sovietică reprezintă o armă puternică împotriva capitalismului și o pârghie a progresului, iar împlinirea a 20 de ani dela înființarea Academiei de Științe Agricole a U.R.S.S., are semnificația sărbătoririi unor mărețe victorii ale lagărului antiimperialist și democratic; a unor victorii obținute de oamenii sovietici, creatorii lumii noui, sub steagul lui Lenin, sub conducerea lui Stalin.

V. Em. Galaș

Scânteia SUPLIMENTUL DE DUMINICĂ

Lazăr Cernescu, țăran sărac...

Sala Tribunalului Militar din Timișoara e înaltă, cu ferestre mari pe care pătrunde lumina cenușie a unei dimineți înourate, ploioase.

Afară, pe câmpiile bănățene pe care le udă Bega, crește verde și puternic grâul. Se construesc ateliere și fabrici noi. Oamenii muncii au început încă o zi liniștită, de încordare rodnică, la strung sau pe glia neagră și umedă. Se construește pacea, un viitor fericit: socialismul.

Dar înăuntru în sală se sfârșește aventura criminală a bandei care a terorizat țărănimea muncitoare din jurul Teregovei. Parcă o ultimă adiere de frig din toamna și iarna trecută vine împreună cu intrarea în boxă a acuzaților.

Sunt fețe de chiaburi de prin părțile Banatului, oameni îmbrăcați în postav negru sau cafeniu.

Puschiță zis Mutașcu, e unul din cei care au schingiuit și împușcat cei mai mulți oameni. Iată-l în straele lui pe jumătate orășenești cu un surtuc de piele aruncat pe umeri. E cârciumar, chiabur. Nu era lăsat să-și vândă rachiul falsificat la prețul pe care-l voia el, nu era lăsat să jefuiască, să jupoaie. Atunci l-a înebunit ura împotriva țăranilor săraci pe care-i sprijină și ocrotește regimul de democrație populară, ura împotriva oamenilor muncii. Și atunci a început să ucidă.

La fel e și povestea celorlalți. Un fost prefect antonescian, un fost comandant de garnizoană legionară, negustori și cârciumari condamnați pentru sabotaj și speculă, membri ai P. N. T. Fețe reci din care nu străbate nimic. Dar muncitorii timișoreni și țăranii muncitori care umplu locurile rezervate publicului, întrevăd îndărătul mutrelor chiaburilor și nepăsării prefăcute a celorlalți, ura sălbatică, cruzimea, setea de sânge. Ascunși în casele lor, în mijlocul hambarelor și grajdurilor pline, sau în prăvăliile cu obloanele trase noaptea, acuzații au stat zile deandărul, până târziu după miezul nopții. Ascultau cu sete, cu încăpățânare, la radio. Ascultau vorbe ațâțătoare, imbolduri fățarnice, știri măsluite, încurajări neroade. Ascultau „Vocea Americii", ascultau posturile de radio engleze. „Vocea" le șoptea mieros în ureche: **va fi război!**

Șopteau și ei mai departe: va fi război! va fi război! Imprejurul lor s'a iscat neîncredere, țărănimea îi ocolea, se depărta când îi vedea pe uliță.

Au venit zilele de toamnă, cu ploaie și ceață. „Camaradul Bubi", Teodor Roman, care de undeva din Lugoj, trăgea ițele, spusese: războiul avea să înceapă în Septemvrie.

Și atunci, unul câte unul, s'au strecurat de prin casele lor. În locuri ascunse se aflau armele. Iar „Vocea" șoptea mai departe, pentru alții, doar-doar se vor înșira câți mai mulți pe cărările pădurilor... Dar nimeni nu i-a urmat pe teroriști. Pe vremea când se desbracă de frunze pădurea, s'a aflat în coclaurii dealurilor Teregovei doar o haită puțin numeroasă. Dar o haită de fiare primejdioase.

Ceața s'a lăsat tot mai deasă în văile Teregovei. Și odată cu ceața a început să se audă de oameni atacați la drumul mare. Șăilașele de pe culmile dealurilor au fost călcate noaptea. Oameni săraci, țărani muncitori s'au trezit cu bătăi în ușă și cu levile armelor în piept. Banditii cereau hrană, adăpost peste noapte. Nistor Nemeș din Cornereva n'a vrut să-i hrănească pe acești banditi în care vedea pe bună dreptate dușmani ai săi, dușmani ai tuturor țăranilor muncitori. Au năvălit pe el cu ciomegele, l-au bătut până a leșinat și apoi au tras un glonț în trupul prăbușit la pământ.

În sfârșit, oamenii pricepură ce se întâmplă. Banditii nu atacau, ca niște simpli tâlhari, pe chiaburi, pe cârciumari. Dimpotrivă, bogătașii satelor rămâneau neatinși. Oamenii muncitori, truditi, fiecare cu câteva jugăre de pământ și 2—3 oi: aceștia erau victimele bandei. Astfel, doi oameni pleacă într'o dimineață într'un car cu fân, dela un sat la altul, pe un drum de țară ud de ploaie și pustiu. Mai târziu, căruța a fost găsită părăsită. Oamenii fuseseră răpiți. Nu s'a mai știut nimic de ei, multă vreme.

În ascunzișurile din pădure cei care luaseră conducerea banditilor le țineau lecții din

Țăranul sărac Lazăr Cernescu
(ultima fotografie, în 1943)

cărțile legionare, îi învățau să tragă cu mitraliera. Șefii sunt azi în boxa acuzaților: Spiru Blănaru, avocat fără clienți, cu mutră de adolescent care nu s'a copt. Domoșneanu, tip de ofițer deblocat, uscat, îmbătrânit de ura sălbatecă pe care nu și-o putea potoli decât în sânge. Vernichescu, tip de cartofor uzat de viciu, cu mâinile uscate și lungi, gata să apuce ca niște ghiare cărțile sau banii. Pe atunci erau necunoscuți, ascunși în cețuri și în pădurile desfrunzite și începuseră să ucidă. Pe atunci, prin Noemvrie, l-au asasinat pe Cernescu Lazăr.

★

Cernescu Lazăr era un flăcău voinic și frumos, cu fața netedă. Surâdea adesea și atunci chipul i se lumina, prietenos. Fusese copil de țărani săraci și abia putuse să-și termine școala, deși era desghețat și silitor. Dar în loc să învețe mai departe, la școli mai înalte, cu mintea luminată pe care o avea, sărăcia l-a silit să se tocmească cioban la oi, la bogătanii din partea locului. Avea multe gânduri, multă dorință de mai bine, de fericire, de fapte mari, care-l frământau pe când umbla după oi, pe vreo culme de deal pustie și bătută de vânt, prin râpile întortochiate din jurul Teregovei. Dar erau vremuri grele, când îl apăsa pe omul sărman călcâiul „domnilor" celor mari și al chiaburilor. Ce să-ți împlinești visurile? Lazăr o ducea greu și trebuia s'o țină și s'o ajute pe maică-sa, Iconia. Mai târziu s'a mai și însurat. Nevastă-sa Călina i-a născut o fetiță, Maria, un copil cu ochi mari, negri, catifelați și care seamănă leită cu tată-său.

Totuși din cele vreo 6 „lanțuri" de pământ și de pe urma a vreo 4 oi, Lazăr cu ai lui izbutea să trăiască. Muncea din greu, căci pământul e sărac și dușman pe acolo și căptușit cu piatră. „În pietri ni-s bogați cu toții" zice și azi bătrâna Iconia. Numai coaste și râpe, numai pietrării din care poți face cel mult fânețe. Dar Lazăr era cel mai vrednic din sat. „Nimeni nu-l întrecea la muncă", spune și azi Davidescu Eftimie, dela el din sat. din Rusca. „Era cel mai cinstit băiat din sat. Toți oamenii îl iubeau"...

Îl iubeau cu toții, pentrucă Lazăr știa să le cânte frumos din „lăută", un fel de vioară mare cât un violoncel. Avea încă patru prieteni, care fiecare cânta la câte un instrument, și întocmiseră un fel de taraf.

I-au chemat întâi prietenii și rudele, pe la nunți, pe la botezuri. Apoi le-a mers vestea la toți cinci, prin toată partea locului, la Teregova, Cornereva, Slatina, Armeniș, Bogâlceni. Toți îi cheamau. Când era vreo bucurie în casa vreunui om, trebuia să fie și Lazăr și prietenii lui parte din bucuria aceasta. Apoi Lazăr își lua „lăuta" la spinare și se întorcea acasă, la munca lui grea și statornică de fiecare zi.

Mai avea o plăcere, împreună cu alți prieteni, țărani muncitori ca el: vânătoarea. Au puști vechi, pe care însă le țin cu grijă și cu care umblă după jivinele de prin pădurile Teregovei. Prin desișuri ruginite de toamnă sau prin pădurea de mesteacăn, albăstrie-sură, sub zăpadă, întâlneau uneori lupi și mistreți. Lazăr mergea la vânătoare cât putea de des. Sărac cum era, tot izbutise să țină un câine de vânătoare, pe care-l botezase Aprig. Aprig umbla după Lazăr peste dealuri, se bucura și-i sărea în piept când îl vedea întorcându-se dela muncă. Iar Lazăr îl iubea pe câine ca pe un prieten bun și credincios.

Astfel era Cernescu Lazăr, un om făcut parcă să fie pildă în satul lui să îndrume pe alții pe calea unei vieți mai fericite, unei vieți mai omenești. Și într'adevăr i-a îndrumat pe mulți. Dar tocmai acest lucru a trezit ura crâncenă a fiarelor care șed azi în boxa Tribunalului Militar din Timișoara.

Cernescu Lazăr, a fost cuprins repede de vârtejul înoitor, al luptei clasei muncitoare. Orânduirea veche a țării se zguduia din temelii. Lazăr a înțeles cu rând că toate lucrurile mari și frumoase, pe care le visase el ca flăcăiandru și ca bărbat tânăr, puteau fi împlinite. A înțeles că e nevoe să pună umărul fiecare om, ca să se împlinească lucrurile acelea mari. Fiecare bărbat și fiecare femeie. Și atunci, Cernescu Lazăr a pus și el umărul.

Încă din 1946, când a început să activeze în cadrul Partidului Comunist Român, Lazăr umbla din casă în casă, vorbea cu oamenii, îi lumina. Mergeau la câmp împreună, pe coastele pietroase, pe care crește mesteacănul și arțarul. Și Lazăr le vorbea de ce citise prin cărți, prin „Scânteia". Răspândea lumina în jurul său, îi întărea, îi călăuzea pe oameni. Mai erau mulți ca el, tovarăși de luptă cu el. Incepuseră să se miște oamenii, începuseră să dorească să ia ființă viitorul de care le vorbeau Lazăr și tovarășii săi.

Iar tot atunci au început să uneltească chiaburii. Cei cu cazanul de țuică, cei cu telefon în casă, cu lumină electrică, cu grajdul de zid. Puschiță zis Mutașcu, negustorul, bogătașul, a început să se uite strâmb, batjocoritor, să-i arunce vorbe înveninate lui Lazăr...

— Mă Lazăre, mă, ce umbli tu să sucești mintea oamenilor? Dar Lazăr nu răspundea și își vedea de treabă. În 1946, Lazăr umblă iarăși prin sate, dar nu cu alăuta, ci în luptă dârză, în campania alegerilor. Maică-sa Iconia l-a întrebat atunci odată îngrijorată de aspra-mea luptei:

— Mă dece te-ai scris tu la comuniști?

Lazăr a zâmbit și a răspuns:

— Lasă, mamă, că se va scrie toată țara...

Când îl întrebau oameni nelămuriți, nedumeriți, le răspundea cu aceiași încredere care sunt obiectivele luptei: bunăstarea, slobozenia de orice împilare, ridicarea din întuneric. Oamenii veneau după el, îi cereau să le explice cum să pună ștampila ca să nu li se piardă votul.

De prin colțuri de uliță, Mutașcu și cei de-o seamă cu el, râdeau verde și-și dădeau coate:

— Ia uită-te la nebunul de Lazăr... Odată o pățește el rău, nu?

Și isbucneau într'un râs spart, silit, ce ascundea altceva sub el, ceva urît, josnic, primejdios: setea de a ucide.

Dar lucrurile pentru care luptau Lazăr și tovarășii lui erau tot mai aproape de împlinire. Țărănimea muncitoare era tot mai puternică, mai organizată. În parte, datorită și muncii lui Lazăr. Din 1947 era responsabil pentru propagandă și agitație al organizației de plasă. Pe drumurile sugrumate între dealuri și râpe, Lazăr umbla din sat în sat, vorbea, lămurea oamenii, le întărea încrederea în Partid și în ei înșiși. La alegerile din 1948, râsul chiaburilor a fost și mai tipător. Din râsul acesta amenințarea scotea capul ca un șarpe din vizuină:

Mă Lazăre mă, dece nu

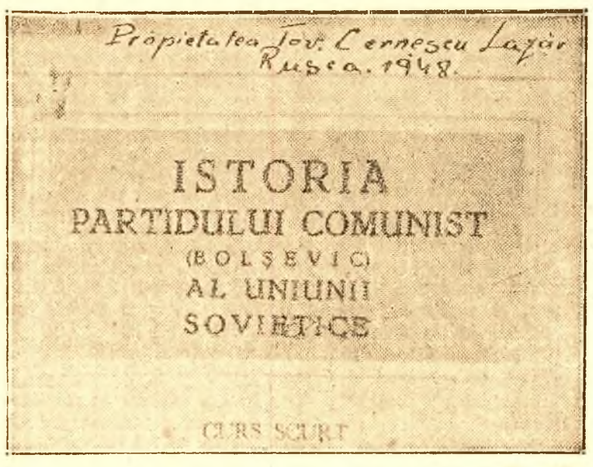

Un document impresionant: cartea pe care o citea Lazăr Cernescu, studiind-o cu multă râvnă

ești tu om cuminte? Dece nu stai tu acasă liniștit?

Dar Lazăr n'a vrut să stea acasă liniștit.

— Ce, să ascult eu de dușmanii noștri?

Și își termina munca repede, căuta din răsputeri să câștige timp. Apoi pleca pe drumuri, din sat în sat, din organizație în organizație. N'avea răbdare câteodată nici să mănânce. Maică-sa Iconia îl căina în glumă:

— Fomilă, Fomilă! Mă, tu ești Fomilă! Dece umbli nemâncat?

Lazăr citea mult. Cum avea un ceas de odihnă, lua o carte pe care o cumpărase, el cel dintâi în comună: **Istoria Partidului Comunist (bolșevic) al U. R. S. S.** Scrisese pe ea cu litere sitoare, cu cerneală violetă: **Proprietatea tov. Gernescu Lazăr. Rusca 1948.** Păstra cartea cu grijă, dar o răsfoia mereu. Stătea pe laviță cu brațul sub cap și citea la flacăra de gaz a lămpii. Citea și se gândea. Incerca să întrevadă drumurile viitorului. Lângă el, Mărioara mică ședea pe un scăunel și învăța, bătrâna Iconia torcea și Călina eșea din când în când în ploaie și întuneric să vază cum stau oile în staul... Erau liniștiți, aveau încredere în ei, încredere în viitor...

★

Veneau dela o nuntă într'o dimineață de Noemvrie. Toamna trecută. Lazăr cu un prieten, cu soția acestuia și cu bătrâna Iconia au luat-o peste vârful Padeșului și au ajuns sus pe culme.

Era pe la 8-9 dimineața, pe un drum prins între perdele de mesteacăni viorii în ceață. Era umezeală în aer, iar pe drumul de noroi și stâncă pluteau văluri dese de negură albicioasă, în care se cufundau și dispăreau trunchiurile cu inele albe. Cerul acoperit parcă astupa și înăbușea orice sunet.

Lazăr umbla înainte cu prietenul său. Purtau alăuta cea mai mare între ei, fiecare de un capăt. Bătrâna și muierile celelalte rămăseseră îndărăt și mergeau spornic să-i ajungă pe cei doi, să nu-i piardă înainte în ceața vânătă-cenușie în care coroanele mesteacănilor pluteau ca un nor nedeslușit.

Este un loc, numit La Găman, după numele unui moș care-și are sălașul acolo, în singurătate și frig, uitat de lume. Nici o adiere, nici măcar un sbor de pasăre, nu turburau liniștea și tăcerea.

Și deodată bătrâna Iconia a văzut de departe cum se oprește fiu-său și prietenul lui.

Dintre mesteacăni, din râpă, de peste câmp, de jur împrejur, ca lupii, au apărut oameni înarmați.

I-au înconjurat pe cei doi. Mama a alergat către fiul său. L-a găsit palid și liniștit, împuns în coaste de țevile armelor. Pusese alăuta pe drum. Banditii l-au scotocit în buzunare pe celalt, apoi l-au împins de acolo. Il înjurau și-l blestemau cumplit pe Lazăr, îl amenințau, cu degetele pe trăgaciul armelor:

— Acum te-am prins! Ți-om da pământ și rădăcini să mănânci. Acum ne scoatem noi năcazul și te ucidem!

Bătrâna s'a uitat la ei și i-a cunoscut. Îi știa: Mutașcu era printre ei. Bătrâna a început să plângă.

Au împins-o la o parte l-au îmboldit pe Lazăr cu țeava armei. S'au topit cu el în ceață, printre mesteacăni, și tufe spinoase, pe covorul de frunze putrede. Bătrâna s'a prăbușit în drum.

Multă vreme, multe luni de zile, până în primăvară, nu s'a știut nimic de soarta lui Lazăr.

Dar într'o zi, țăranul fruntaș Petre Roșu din Domașnea a primit o scrisoare de amenințări: **„O să jupuim carnea de pe tine ca de pe Lazăr Cernescu".**

Oamenii fierbeau de mânie. Au sosit și soldații. Țăranii le-au fost călăuză prin desișurile dealurilor și râpelor. Umblau împreună. S'a făcut un cerc uriaș de hăitași împrejurul lupilor cu două picioare. Pe măsură ce se strângea lațul, se descopereau urmele bandei: victime risipite pe coclauri.

Intr'o zi sătenii au aflat că a fost găsit trupul lui Lazăr. Era dimineața. Douăzeci și cinci de țărani săraci au plecat mânioși și plini de amărăciune să-l aducă acasă pe tovarășul lor de luptă. L-au găsit pe jumătate îngropat sub câțiva bolovani. Zăcuse acolo toată iarna, sub zăpadă și ghiață. Era îmbrăcat în sdrențe, cu un picior gol. Păstrată de ger, carnea îi era curată, dar fața și un braț erau sfâșiate: ochii scoși, nasul și urechile tăiate. Iar alături de el, erau rămășițele unui tânăr care a rămas necunoscut până azi. Fusese și acesta schingiuit și ucis.

Oamenii nu se gândiseră să ia lopeți. L-au desgropat pe Lazăr cu mâinile goale. Era doar tovarășul lor...

Atunci începu să-i ajungă pedeapsa pe lupii ce bântuiau ținutul. Ostașii înnotau până la brâu în zăpadă, dar îi urmăreau zi și noapte. Cercul se strângea tot mai mult. Țăranii îi călăuzeau pe urmăritori. In sânul bandei s'a ivit frica, neîncrederea. Romulus Marițescu, tânărul spălăcit și deșirat care azi la proces dă răspunsuri nătânge, i-a împușcat atunci pe cei doi țărani răpiți la drumul mare din carul lor cu fân. I-a lăsat într'o vale înzăpezită, să înroșească zăpada cu sângele lor. Mai târziu, colonelul Uță, șeful, a dat ordin să fie împușcați doi membri ai bandei care nu-i inspirau încredere. Lupii se sfâșiau între ei și urma le era o dâră de cadavre.

In sfârșit, hăituiți, încolțiți, leșinați de foame și de frică, ultimii banditi s'au predat. Ei sunt cei ce șed azi în boxa acuzaților.

Din sală însă îți privesc cu ochi strălucitori de ură dreaptă, tovarășii și prietenii lui Lazăr Cernescu, oamenii cari au suferit de teroarea banditilor, oameni care au fost amenințați de ei cu o moarte la fel de groaznică. Alături sunt muncitori din Reșița și din Timișoara — și ei însetați de dreptate. Nu numai pentru Lazăr și pentru cellalți sătenі, ci și pentru unul de ai lor, ceferistul Novac Cornel, care a lăsat în urmă o văduvă și cinci orfani. Tot Marițescu l-a împușcat și pe el.

Oamenii muncii cer să se facă dreptate. Mamele, soțiile, cer să se facă dreptate. Bătrâna Iconia șade și așteaptă să se facă dreptate. Din când în când, cu mâinile ei ofilite, Iconia Cernescu mângâie cartea pe care o ține în poală. E Istoria Partidului, pe care o citea Lazăr. I-au cerut-o tovarășii dela Partid, s'o aibă amintire. Dar ea n'a dat-o. O deschide acolo unde a lăsat el un semn. Acolo începuse să citească ultima dată. La pagina 400, capitolul XI, despre lupta Partidului Bolșevic PENTRU COLECTIVIZAREA AGRICUTURII.

Bătrâna Iconia așteaptă dreptatea. Acuma a înțeles. Acuma știe și ea ce visa, ce dorea, pentru ce se lupta Lazăr. Acuma știe pentru ce se luptă și se vor lupta prietenii și tovarășii lui Lazăr. Ea știe că, în strae cafenii de dimie țărănească, sau în haine de oraș, dacă sunt muncitori din fabrică, cu aceleași fețe aspre și mâini bătătorite de muncă, cu aceleași suflete fierbinți, ei așteaptă să se facă dreptate, să se târpească lupii ce stau la pândă de o parte și de alta a căii spre viitor.

Petru Dumitriu

DIN ȚARA SOCIALISMULUI

Forme noui în întrecerea socialistă

Întrecerea complexă

In Uniunea Sovietică întrecerea socialistă se îmbogățește neîncetat cu forme mereu noui, izvorîte din avântul cu care oamenii sovietici rezolvă sarcinile crescânde puse în fața lor de construirea comunismului. Una dintre aceste forme este întrecerea complexă, *ce se desfășoară între oamenii muncii din diferite ramuri ale economiei, între care există totuși strânse legături.*

Într'o scrisoare adresată tovarășului Stalin, minerii din regiunea Stalino și-au luat angajamentul să extragă până la sfârșitul anului, 300.000 tone cărbune peste prevederile planului și să dea în exploatare 14 mine noui cu o capacitate totală de 100 mii tone cărbune pe an.

Lupta minerilor pentru a da țării tot mai mult cărbune a găsit chiar dela început, sprijin și înțelegere la personalul căilor ferate din Bazinul Donețului.

El au făcut tot posibilul pentru a aproviziona la timp pe mineri cu lemnul de armare și toate celelalte materiale necesare, transportând în același timp la destinație cărbunele extras. Aceasta nu era chiar atât de ușor, deoarece datorită eforturilor susținut ale minerilor, creștea fără întrerupere cererea de lemn pentru mine și de vagoane pentru expedierea cărbunelui. Pentru a mări și mai mult ritmul de extracție și de transportare a cărbunelui spre centrele de consumație, minerii și muncitorii feroviari au organizat între ei o întrecere socialistă datorită căreia s'au realizat succese însemnate în muncă.

Din inițiativa minerului Trofim Cravțev, minerii din mina Nr. 2 au pornit la întrecere socialistă pentru mărirea continuă a producției de cărbune. Lucrând în abataje, prevăzute cu cei mai perfecționat utilaj miner, Trofim Cravțev a dat într'un singur schimb 213 tone cărbune, Ivan Iacutovici 119 tone minerii Gracev și Rascatov au tăiat și au scos la suprafață 217 tone cărbune, etc.

Aceasta era situația în mină. Cu aceeași energie luptă și muncitorii dela căile ferate. Înțelegând că una din condițiile principale pentru reușita întrecerii cu minerii este regularitatea cu care se efectuează transporturile, personalul dela calea ferată a analizat în mod critic munca sa din ultimele luni și a luat o serie de măsuri concrete pentru a putea ține pas cu ritmul crescând al muncii minerilor. O atenție deosebită s'a acordat construirii de noui vagoane, precum și mecanizării muncilor de încărcare și descărcare. Toate acestea precum și lichidarea timpilor morți permit muncitorilor feroviari să transporte la timp cărbunele extras în cantități din ce în ce mai mari, să țină sus steagul întrecerii socialiste cu minerii.

Se iau la întrecere feroviarii cu petroliștii...

Industria petroliferă la în Uniunea Sovietică un avânt tot mai mare. Normele de extracție a petrolului, care până mai ieri constituiau recorduri, sunt astăzi cu mult depășite. Pentru a face față cererii crescânde a industriei petrolifere, care are nevoie de tot mai multe vagoane-cisterne și pentru a contribui într'o măsură cât mai mare la aprovizionarea țării cu produse petrolifere, oamenii muncii dela calea ferată din regiunea Privolje s'au angajat în întrecere socialistă cu petroliștii. În cadrul acestei întreceri complexe muncitorii feroviari au făcut multe perfecționări în organizarea transportului de petrol ceeace a permis să se realizeze o importantă economie de timp.

Pe când înainte încărcarea garniturii de cisterne cu petrol începea numai după ce toate lucrările pregătitoare erau terminate, acum aceste operațiuni se fac simultan. Încărcarea cu petrol a primelor cisterne din garnitură se face paralel cu pregătirea ultimelor cisterne. În felul acesta s'a realizat o economie de 30 minute la încărcarea cu petrol a fiecărei cisterne. Datorită acestui procedeu s'au economisit până acum multe ore de lucru. Acest rezultat, obținut datorită întrecerii complexe între petroliști și muncitorii feroviari, este cu atât mai însemnat, cu cât produsele petrolifere transportate pe calea ferată Riazan-Ural sunt destinate în cea mai mare parte regiunilor agricole ale țării, care în toiul campaniei agricole de primăvară, au primit, din timp combustibilul necesar tractoarelor.

...Și textiliștii cu colhoznicii: cultivatori de bumbac

Întrecerea complexă a găsit răsunet și în industria textilă și în agricultură. Nu de mult cultivatorii de bumbac din ținutul Crasnodar au primit o scrisoare dela textiliștii din Ivanovo. În această scrisoare textiliștii, pentru a sprijini hotărîrea cultivatorilor de bumbac de a întări și lărgi baza de materii prime a industriei textile le-au dat indicații concrete asupra calităților de bumbac de care au nevoie pentru a fabrica țesături de cea mai bună calitate.

Colhoznicii au răspuns cu căldură la scrisoarea textiliștilor inițiind o întrecere complexă cu textiliștii sub lozinca „Cât mai mult bumbac de cea mai bună calitate pentru fabricarea de țesături frumoase și trainice".

Mii de echipe de cultivatori de bumbac s'au încadrat în întrecerea socialistă pentru calitatea excepțională a bumbacului. Într'o scrisoare adresată textiliștilor din Ivanovo, echipa colhoznicei A. Naidionova și-a luat angajamentul să obțină la ha. o recoltă de 1775 kg. bumbac de cea mai bună calitate.

Întrecerile complexe, între feroviari, mineri, petroliști textiliști, țărani colhoznici etc. se desfășoară pe baza unor condițiuni precise, stabilite în ședințe comune de către delegații colectivelor muncitorești în cauză. Ele contribue la un nou avânt al economiei sovietice, care, datorită acestor inițiative patriotice ale oamenilor muncii, vor obține produse tot mai multe și de calitate mai bună. E o nouă contribuție la ridicarea nivelului de trai al întregii societăți sovietice.

Vorbește strungarul Pavel Bâkov, laureat al premiului Stalin

„19 norme anuale — iată aportul meu la planul cincinal"

Uzina de construcții de mașini din Moscova, unde lucrez de mulți ani, a fost una din primele uzine sovietice în care s'a aplicat metoda strunjirii rapide a metalelor.

În atelierele noastre mecanice s'a născut și mișcarea pentru

mărirea duratei de bună funcționare a mașinilor, fără efectuarea unor reparații radicale, mișcare care a căpătat o atât de mare extindere. În ce mă privește, am renunțat de mult la serviciile tovarășilor dela secția de reparații și înlătur singur toate micile defecțiuni ale mașinilor la care lucrez.

Deși strungurile mele sunt supuse la grele încercări — datorită vitezei cu care strunjesc piesele — ele nu necesită totuși nici reparații radicale, nici o revizie mai serioasă. Buna întreținere a strungurilor mele a economisit uzinei câteva mii de ruble care în mod curent se cheltuesc pentru reparații.

La tovarășii din colectivul uzinei noastre este deosebit de desvoltat interesul pentru tot ce se petrece în întreprindere, pentru tot ce aduce un aport nou în muncă. Aceasta ne dă nouă, stahanoviștilor, posibilitatea să desvoltăm puternic orice inițiativă menită să mărească productivitatea muncii. Faptul acesta este un puternic imbold în muncă; fiecare piesă pe care o dăm o lucrată cu dragoste. În felul acesta am ajuns ca piesele lucrate de mine și de mulți dintre tovarășii mei strungari să fie recepționate direct, fără a mai trece pe la serviciul tehnic al controlului calității.

Prin Octombrie 1946, după trecerea a numai zece luni de zile dela începerea realizării planului cincinal, eu am reușit să-mi îndeplinesc sarcinile prevăzute pentru întreaga durată a planului, iar brigada condusă de mine a realizat trei norme anuale.

Experiența muncii noastre a căpătat o largă publicitate în rândurile muncitorilor. Organizația de Partid din uzina noastră a organizat ședințe speciale, în care s'a analizat felul nostru de a lucra; s'a arătat deasemeni, cum, în cadrul colectivului brigăzii noastre, cu ajutorul criticii tovărășești a celorlalți și printr'o sinceră atitudine autocritică, fiecare din noi a crescut, însușindu-și o mai bună calificare profesională, dobândind o vedere de ansamblu asupra activității întreprinderii noastre și a rolului ei în angrenajul general al economiei țării noastre sovietice. În foarte scurt timp, zeci și sute de alți muncitori ai uzinei noastre și-au îndeplinit sarcinile prevăzute pentru întreg planul cincinal.

În afară de aplicarea a tot felul de raționalizări, am introdus un regim sever de reducere a timpilor de lucru și îmbunătățiri în procesul tehnologic.

În condițiunile unei producții în serii mici a pieselor, eu am aplicat metodele de lucru folosite la producția în massă. Numeroasele adaptări aduse strungului meu și simplificarea operațiilor de muncă rezultate din aceasta a permis dublarea și chiar triplarea productivității muncii.

În prezent întreaga tehnologie a strunjirii pieselor din uzina noastră se bazează pe acest principiu.

Anul trecut, ca și cel în curs, se caracterizează printr'o aplicare în massă a metodelor mele de strunjire. Atât eu cât și unii elevi și tovarăși de ai mei am reușit să mărim viteza de strunjire până la 1.000 metri pe minut.

În prezent există în uzina noastră peste 100 de strungari care aplică cu succes metoda nouă de strunjire rapidă.

În ce mă privește, în trei ani și jumătate ai planului cincinal am îndeplinit 19 norme anuale, ceeace reprezintă sarcinile anuale pe aproape patru planuri cincinale.

Iată aportul meu în lupta dusă de muncitorimea sovietică pentru realizarea înainte de termen a planului cincinal.

Contabilul sovietic — un factor activ în lupta pentru economii

Era un document din cele mai obișnuite. Mii de astfel de hârtiuțe-albastre, roze și galbene — duc zilnic cifrele lor spre serviciul contabilității din uzina „Calibr" (Moscova).

Totuși, de astă dată s'a întâmplat ceva neobișnuit: nota de decontare n'a fost aprobată. V. A. Pancratov, contabilul-șef a oprit hârtiuța albastră și a telefonat serviciului de aprovizionare.

— Deci ați plătit 34 de ruble pentru un lagăr comic?

— Atât a cerut furnizorul.

— Mi se pare că ați plătit prea mult...

S'a trimis o scrisoare întreprinderii furnizoare. Răspunsul a confirmat presupunerea contabilului. Întreprinderea a recunoscut că la alcătuirea documentelor de plată intervenise o greșală și că 34 ruble pentru un lagăr au fost încasate pe nedrept în loc de 27 ruble și a dispus restituirea diferenței.

Dacă hârtiuța cu pricina ar fi încăput pe mâinile unui om care înregistrează cu indiferență documentele, pe care nu-l interesează fondul lor și nu înțelege că ele toate reprezintă o imagine a activității zilnice din uzină, nu s'ar fi descoperit, poate, greșala, iar banii cheltuiți de uzină nu s'ar mai fi înapoiat niciodată în cassa acesteia.

Dar contabilul unei uzine sovietice trebuie să vadă în fiecare cifră oglindirea vie a procesului de producție. El nu se poate mărgini numai la calcule, ci trebuie să ajute la găsirea și folosirea celor mai

Contabilul V. A. Pancratov nu stă numai în biroul lui. El controlează la fața locului administrarea fiecărui atelier.

multe posibilități de economisire a avutului Statului.

La serviciul central de contabilitate al uzinei „Calibr" din Moscova lucrează mulți funcționari atenți și devotați, conștienți de rolul lor în viața întreprinderii socialiste.

Nu demult conducătorul acestui serviciu, contabilul-șef Victor Adrianovici Pancratov, a ținut un referat la ședința biroului organizației de Partid din uzină. El a arătat cum luptă serviciul contabilității pentru realizarea de acumulări peste plan. La această ședință, la care au participat în afară de membrii biroului de Partid și conducerea uzinei și toți șefii de atelier, Pancratov a analizat rezultatele bilanțului anual: uzina reușise în anul bugetar 1948 să economisească și să verse Statului 5.090.000 ruble economii peste prevederile planului. Marile succese ale diferitelor ateliere, realizările inovatorilor din producție, în frunte cu Nicolai Rosiiski, munca entuziastă a întregului colectiv al uzinei, îndeplinirea programului anual cu mult înainte de termen, însușirea unor metode de lucru rapide de către strungari — toate marile realizări pe care le-a trăit uzina „Calibr" în cursul celui de al treilea an al planului cincinal, și-au găsit oglindirea cea mai fidelă în bilanțul întreprinderii.

Grămada de conturi, facturi, ordonanțări, acte, borderouri a fost cercetată și analizată cu cea mai mare atenție. Trebuia văzut dacă toți oamenii din uzină — dela directorul uzinei până la magazioner — cheltuesc cu economie banul obștesc, dacă își amintesc cuvintele lui Lenin despre însemnătatea controlului și a evidenței.

S'a văzut din cuprinsul referatului că serviciul contabilității este un colaborator prețios al directorului uzinei. Cu ajutorul acestui serviciu s'a făcut ordine desăvârșită în administrația atelierului de verniere, ea devenind cu adevărat o administrație gospodărească. Tot contabilitatea a inițiat simplificarea tinerii evidenței în alte ateliere.

Întreprinderea întrebuințează cu multă chibzuială fondurile de rulment.

Datorită acestui fapt, — a arătat contabilul Pancratov — întreprinderea a investit mult mai puțini bani în producție și totuși a obținut produse mai multe. Dar — a continuat el, — trebue să accelerăm și mai mult circulația fiecărei ruble, ca să putem pune la dispoziția Statului alte cinci milioane ruble din fondurile noastre de rulment, pentruca Statul să le poată întrebuința la noui investiții în industrie.

La uzina „Calibr" s'a introdus pentru prima dată în lume metoda producției pe bandă rulantă a instrumentelor de precizie pentru măsurat: micrometre și verniere. Înainte fiecare rublă destinată fabricării micrometrelor rămânea în atelier (sub forma diferitelor materiale, materii pzime, etc.), un timp îndelungat: 41 de zile. Acum, rubla se transformă în produs fabricat în decurs de numai 3 zile. Tradus în limba contabilității aceasta înseamnă următorul lucru: circulația fondurilor de rulment din atelierul de micrometre s'a accelerat cu mai mult de cinci ori!

Un rezultat tot atât de strălucit a fost obținut și în atelierul de verniere, unde fiecare rublă „stă" numai 6 zile în atelier, în loc de 32.

Vorbind despre spiritul de economie care constitue una din trăsăturile caracteristice ale societății eliberate de exploatare, Mihail Ivanovici Calinin a spus cândva: „Da, acest lucru e și firesc: căci modul de folosire al bunurilor, cheltuirea lor, se găsește... în mâinile producătorilor înșiși. Cred că nu-i necesar să dovedesc că producătorul manifestă mai mult spirit de economie în ceeace privește cheltuelile, decât un exploatator sau un acaparator de bunuri străine".

Contabilului sovietic i se încredințează rolul de răspundere al organizării controlului și evidenței socialiste în întreprinderile ce aparțin întregului popor.

Inițiativa muncitorilor din Moscova este urmată cu însuflețire de toți oamenii sovietici

Recenta scrisoare a muncitorilor, inginerilor și funcționarilor dela întreprinderile industriale din Moscova, prin care aceștia îl anunțau pe tovarășul Stalin că în Aprilie 1949 industria Moscovei a atins nivelul lunar mediu de producție prevăzut pentru anul 1950 și se obligau să termine planul cincinal în numai patru ani, a stârnit un răsunet larg în toate colțurile țării sovietice. La Leningrad, Kiev, Odesa, Harkov, Stalinabad au avut loc meetinguri însuflețite la care s'a discutat scrisoarea oamenilor muncii din Moscova și s'au luat angajamente noui.

Astfel oțelarii dela uzina Kirov din Leningrad și-au luat angajamentul să lupte cu mai multă energie pentru îmbunătățirea procedeelor tehnice aplicate de ei și pentru calitatea excepțională în producție. Tot în urma angajamentelor luate la meeting, numeroși strungari și frezori dela uzinele de construcții de mașini din Leningrad și-au însușit metodele rapide de muncă.

Inițiativa patriotică a oamenilor muncii din Moscova se încadrează dealtfel în avântul general care a cuprins întreprinderile din întreaga Țară a Socialismului. 30 de întreprinderi din Kiev au îndeplinit înainte de termen planul de producție pe 6 luni. Peste 70 de fabrici și uzine din acest oraș au atins nivelul de producție prevăzut pentru anul 1950, iar constructorii de mașini au depășit considerabil prevederile planului cincinal în curs.

Muncitorii dela fabrica de țesături de lână din Crasnobolmsc și-au luat angajamentul să câștige titlul de „întreprindere a calității excepționale" să îndeplinească până la ziua Constituției Staliniste planul pentru anul 1949, să mărească producția țesăturilor de primă calitate și să dea un supliment de 2,5 milioane ruble acumulări.

Într'un cămin de copii

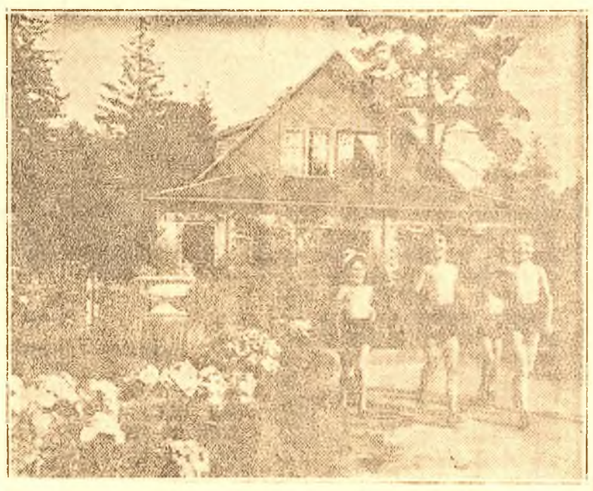

Pe aleile parcului din jurul căminului lor, copiii muncitorilor din uzina „Octombrie Roșu" din Harcov zburdă plini de voie bună.

Colhozul „Flacăra" a împlinit 20 de ani

„Colectivizarea ne-a înfrățit cu fericirea..."

La colhozul „Flacăra" din satul Avdotino, raionul Malinscoe, regiunea Moscovei, e mare adunare sărbătorească: colhoznicii aniversează 20 de ani dela înființarea gospodăriei lor colective.

Țăranii din Avdotino au fost primii din regiune, care s'au unit în colhoz, iar Evdochia Terentievna Egorova, „Baba Dunia", cum îi spun colhoznicii, o femeie cu suflet mare și minte ageră, e președinta colhozului, din primele zile și până astăzi.

Fanfara școlii a executat imnul sovietic și oamenii s'au ridicat în picioare. Fețele lor sunt înseninate, pline de mândrie conștientă pentru faptul că sub îndrumarea și conducerea Partidului, ei au reușit să construiască o viață nouă, pentru faptul că prin munca lor pământul sovietic se transformă într'o grădină înfloritoare.

Adunarea a hotărît s'o răsplătească pe bătrâna Evdochia Terentievna care și-a închinat întreaga forță și pricepere colhozului lor drag. S'a stabilit, anume, să i se acorde o pensie pe viață. Ea va primi anual valoarea a 350 zile muncă pe an, pensie ce i se va da atunci când va simți că vârsta îi cere să se retragă, să ducă o viață mai liniștită. Colhoznicii i-au adus în dar un radio, iar comitetul de Partid i-a dăruit un ceas de mână, pe care este gravat numele ei.

Evdochia Terentievna o femeie mărunță, cu fața tăbăcită de vânt și de soare, cu părul alb strâns în broboadă, s'a ridicat la tribună și iată ce le-a spus consătenilor ei:

„Colhozul nostru a împlinit 20 de ani. E o vârstă frumoasă.

Și iată, eu — cea mai bătrână din familie — președinta colhozului, vreau ca în această zi scumpă și mare pentru noi toți, să vă împărtășesc câte ceva din gândurile mele.

Fericirea noastră ne-am făurit-o noi, cu mâinile noastre. Munca noastră ne-a izbăvit de griji și suferințe.

Timp de veacuri, o prăpastie adâncă se afla între om și fericirea lui. Astăzi, la noi, această prăpastie nu mai există. Omul sovietic și-a dobândit fericirea, s'a înfrățit cu ea. Colectivizarea ne-a înfrățit cu fericirea...

Multe cuvinte frumoase s'au rostit la această sărbătoare a noastră. Dar mie mi-au mers îndeosebi la inimă cuvintele rostite de Dusia Drozdova, secretara organizației noastre comsomoliste. Dusia este de o vârstă cu colhozul nostru și în numele tineretului din sat, ea a mulțumit părinților pentrucă au creiat acest colhoz, a mulțumit Partidului Bolșevic și tovarășului Stalin pentrucă au ajutat țărănimii să creeze colhozuri și i-au arătat calea spre o viață înstărită.

Într'adevăr, putem spune că astăzi trăim în belșug, că avem tot ce ne trebue. Casele noastre sunt de piatră și acoperite cu tablă; gospodăria noastră colectivă are hambarele pline cu grâu și grajdurile pline de vite. Pe ogoarele noastre, care se întind cât vezi cu ochii, duduie mașinile agricole. Copiii noștri sunt bine îmbrăcați, sătul, învață în școli...

Și iată ce vreau să vă spun: toate acestea nu ne-au picat din cer... Nu! Cu douăzeci de ani în urmă ne-am unit opt gospodării țărănești, aducând în colhoz toată averea noastră de atunci: trei cai și două vaci. Atât — și nimic mai mult — am avut la începutul vieții noastre noui. Când mă gândesc acum la trecut, îmi pare că vreme îndelungată ne-am cățărat cu răbdare pe un deal și iată că am ajuns sus în vârful lui.

Părinții mei au fost țărani iobagi. La vârsta de 11 ani am rămas orfană. Cu chiu cu vai am reușit să termin cele trei clase ale școlii din sat și pentru vremurile de atunci eram socotită știutoare de carte! Alți copii nu aveau posibilitatea să învețe nici măcar atât. După școală îmi era deschis numai un singur drum: al mizeriei și al amărăciunii. De tânără am cunoscut truda la curtea chiaburului. Noaptea târziu mă culcam istovită, de oboseală nu mai simțeam nici mâinile, nici picioarele. La 19 ani, împotriva voinței mele, tutorii mei m'au măritat cu un văduv. Era un muncitor bun, dar l-a doborît băutura. Nu știu de ce am avut mai mult parte atunci; de lipsuri, muncă sau lacrimi. Și nu era de unde să mă aștept la vreun ajutor; fiecare trăia pentru el, nimeni nu voia să știe de altul. Am avut copii, trebuia să-i hrănesc, să-i îmbrac. Întreaga viață era parcă acoperită cu un nor negru. Mi se părea că niciodată nu se va mai înseninа.

Dar, ca un fulger, a venit Revoluția! E greu să spun prin cuvinte ce a dat femeii Puterea Sovietică. Viața s'a schimbat cu totul. Cu toate că astăzi sunt bătrână, socotesc că m'am născut cu adevărat abia în Octombrie 1917.

În anii 1918 țăranii din Avdotino m'au ales membră în sovietul sătesc, iar peste un an — președintă a sovietului. În 1920 am avut marea bucurie să-l văd pe Vladimir Ilici Lenin. Venisem la Moscova, la consfătuirea președinților comitetelor executive județene, de plasă și sătești din regiunea Moscovei. Vladimir Ilici ne-a vorbit de pe scena Teatrului Mare. Ne explica situația internațională. Un lucru din cele ce le-a spus Lenin, n'am să uit toată viața: „...Proprietatea desbină și transformă oamenii în fiare, munca însă îi unește".

Da, acum văd și eu, că munca unește oamenii, îi înfrățește.

Lucrând în soviet, aveam prilejul să văd viața amară a consătenilor mei, să văd cum se luptau țăranii cu mizeria. Câte trei gospodării își lucrau pământul ler cu un singur cal. Atunci mi-am dat seama că trebue să ne întovărășim.

Țin minte că pe atunci venise la noi în sat reprezentantul comitetului raional de Partid, un om tare cumsecade, un adevărat comunist. Am adunat oamenii și i-am înștiințat: cine vrea să înceapă o viață nouă, să lucreze în colectiv — să se înscrie. Iacă, așa a fost începutul...

Oamenii se înscriau în colhoz cu o oarecare șovăială. Se întrebau: „O să iasă oare vreo treabă din toată afacerea asta, să nu ne înșelăm cumva. Barem de-ar exista undeva pe lume, niscaiva colhozuri, să vedem și noi cum vine aia, să avem un exemplu". Eu le răspundeam: „Dar Puterea Sovietică a mai fost pe lume? N'a mai fost până acum. Noi înșine am construit-o. Așa și cu colhozurile, noi le vom construi, singuri ne-om descurca, iar alții vor putea să ia pildă dela noi".

Și așa ne-am organizat colhozul. Așa am început o viață nouă.

Multă vreme ne-am sfătuit ce nume să dăm colhozului nostru. În cele din urmă ne-am hotărît să-l numim „Flacăra", — flacără, ca să ardă tot trecutul blestemat, soarta nenorocită a țăranului, viața nenorocită a femeii, neștiința de carte, flacără care să lumineze noua cale pe care am pășit.

Ne-am apucat cu hotărîre de lucru și am reușit. Când greșeam, ne îndreptа Partidul, iar când reușeam — el ne lăuda. Fără Partidul Bolșevic n'am fi reușit să înfăptuim ceeace am înfăptuit.

Făceam schimb de experiență între noi și cu alte colhozuri ne luam la întrecere ca să obținem rezultate cât mai frumoase în muncă. În fiecare an realizam câte ceva nou: ba construiam un grajd, ba un hambar, ba ne procuram o mașină nouă..

În anul 1936, la consfătuirea dintre colhoznicii fruntași și conducătorii Partidului și ai Guvernului — ce a avut loc la Cremlin — venise tovarășul Stalin...

El ne-a îndrumat spre adevăr, spre fericirea noastră. Fiecare cuvânt al lui trebue să-l ținem minte, să-l îndeplinim.

La consfătuire tovarășul Stalin mi-a strâns mâna; eu i-am transmis salutul din partea colhoznicilor noștri. I-am salutat și pe Molotov și pe răposatul M. I. Calinin și pe mareșalul Voroșilov. Din inițiativa tovarășului Stalin, Guvernul a decorat pe colhoznici cu diferite ordine. Eu am primit atunci ordinul „Steagul Roșu al Muncii"...

Am avut trei fii: Alioșa și Vasia erau învățători, iar cel mai mic, Ivan, era încă student. Acum nu mai am niciunul, toți s'au prăpădit în război. Vă închipuiți cât de mare e durerea mamei care primește una după alta, știri ca acestea. M'au rănit drept în inimă. Nu, nu cu lacrimi căutam să mă mângâi — durerea n'o poți îneca în lacrimi. Căutam să-mi înăbuș durerea în muncă. Munceam zi și noapte, în așa fel încât colhozul nostru să dea cât mai multe produse gloriosei noastre Armate Roșii, scumpei noastre Patrii, care trebue să înflorească și să se întărească neîncetat, în cinda dușmanilor ei turbați.

Veterinarul colhozului vaccinează purceii.

Lenin a spus încă în 1920 că Churchill este cel mai înverșunat dușman al Rusiei Sovietice. Și iată că astăzi, deși n'au trecut nici patru ani dela terminarea războiului, acelaș Churchill, ca o pasăre de pradă, ne pândește din nou copiii. De trei ori fie blestemat acest monstru al oamenirii!

Din zi în zi vom munci și mai uniți, pentru ca să fim tot mai bogați și mai puternici, să nu ne temem de nici o amenințare.

Gospodăriile noastre nu stau pe loc; ele au și depășit nivelul dinainte de război. În colhozul nostru s'au ridicat nenumărați maiștri ai recoltelor bogate. Pe ogoarele noastre am introdus sistemul de rotație a culturilor (asolamentul).

În colhoz omul de știință, agronomul, nu mai este astăzi o raritate, un oaspe. Nu. Acum el vine între noi; hotărîm împreună soarta recoltelor. El învață dela noi, iar noi dela el. Astăzi nu mai așteptăm binefacerile naturii, îi poruncim să creeze și ea ceeace ne trebue.

La noi în colhoz există mecanici, agronomi, zootehnicieni, horticultori, agricultori, electricieni. Avem o uzină electrică pe râul Severca. Lampa lui Ilici s'a aprins în casa fiecărui țăran, în grajd, în curți și hambare. Batozele, morile sunt mânate astăzi de electricitate.

Primăvara am întâmpinat-o așa cum se cuvine: am însămânțat la timp toate culturile.

În al douăzeci și unulea an de existență a colhozului nostru am hotărît să strângem cea mai bogată recoltă a noastră. Și o vom strânge!

Dragii mei, în 20 de ani ne-am legat atât de strâns încât nu am nimic mai scump pe lume, decât pe voi... Câte greutăți am înfruntat împreună! Și așa ne-am întovărășit, încât n'am mai putea trăi unul fără celălalt.

S'au înfăptuit spusele lui Lenin: munca a unit oamenii sovietici. Noi ne-am unit în jurul Partidului Bolșevic și nicio putere din lume n'ar mai putea să ne despartă. Flacăra caldă și luminoasă a vieții colhoznice nu se va stinge niciodată".

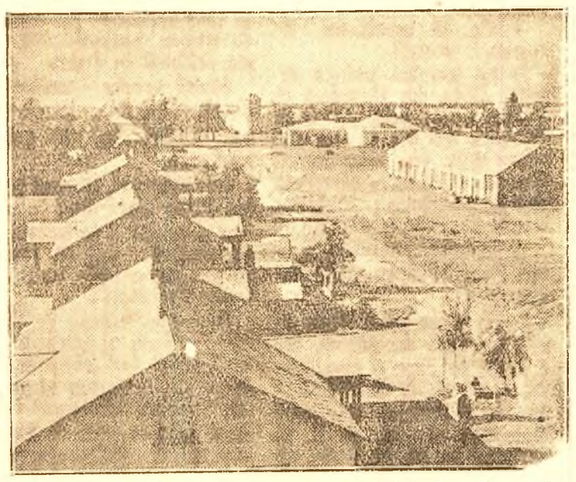

O stradă din sat. Se văd casele mari de piatră ale colhoznicilor.

La turnătoria de oțel a uzinelor „23 August"

Grupa sindicală Nr. 23 a lăsat să se stingă întrecerea!

In Aprilie, alături de sutele de echipe dela uzinele „23 August" antrenate în întrecerea socialistă în cinstea zilei de 1 Mai, se afla și echipa condusă de tov. Erșov Grigore dela turnătoria de oțel.

Echipa condusă de tov. Erșov, alcătuită în întregime din grupa sindicală Nr. 23, al cărei responsabil este tov. Marin Ioan, era în întrecere cu echipa tov. Bălan Ion dela turnătoria de fontă.

Insuflețiți de avântul luptei pentru îndeplinirea și depășirea sarcinilor ce le reveneau în cadrul Planului de Stat, muncitorii lucrau cu râvnă sporită. Întreaga echipă era stăpânită de hotărîrea de a câștiga întrecerea.

La capătul lunii, când s'a făcut bilanțul realizărilor, s'a constatat că echipa și-a depășit angajamentele luate. Norma de lucru fusese depășită cu sută la sută.

O întrecere care se stinge

In cursul lunii Mai, deși au existat condiții favorabile pentru continuarea întrecerii, deși muncitorii erau însuflețiți de succesele obținute în muncă, întrecerea între cele două echipe s'a stins. A încetat deasemenea și întrecerea individuală în sânul grupei sindicale. Ceva mai mult. In ziua de 19 Mai grupa sindicală No. 23 a avut o ședință. Au fost desbătute cu acest prilej o serie de probleme: rostul cotizațiilor sindicale, importanța alegerii asesorilor populari, etc. Problema continuării întrecerii socialiste, găsirea metodelor potrivite pentru a-i da un nou și puternic avânt, toate acestea nu au fost analizate în cadrul acestei ședințe.

Și zilele se scurgeau. Nicio ședință, nicio discuție în jurul întrecerii care se stinsese!

Rezultatul: la sfârșitul lunii Mai, echipa a dat o producție cu 40% mai mică decât în luna Aprilie.

A scăzut productivitatea muncii, s'au micșorat și câștigurile muncitorilor

Scăderea randamentului muncii a avut ca urmare și micșorarea câștigurilor muncitorilor.

Astfel, în luna Aprilie tovarășa Ursu Madrona a câștigat 8833 lei. In luna Mai deși a lucrat mai multe ore, ea a câștigat mai puțin din cauză că productivitatea muncii ei scăzuse.

La fel și tov. Chiru Vasile. In luna Aprilie a primit 9803 lei. In luna Mai, realizând o productivitate mai mică, a câștigat numai 8114 lei.

Grupele sindicale nu sunt activizate

Faptul că întrecerea n'a mai fost continuată în sânul grupei sindicale No. 23 se explică prin aceea că nici responsabilul de grupă, nici comitetul de secție și nici comitetul de fabrică nu s'au mai ocupat în mod permanent de întrecere. Munca de agitație în jurul întrecerii a încetat, graficele au dispărut, lozincile mobilizatoare nu se mai văd, problemele de producție n'au mai fost frământate cu muncitorii.

Dela 19 Mai grupa sindicală Nr. 23 n'a mai ținut nicio ședință. Iar din întreaga turnătorie de oțel, din totalul de 19 grupe sindicale existente, numai trei au ținut ședințe în ultimele săptămâni.

Comitetul de secție și comitetul de fabrică n'au luptat ca să activizeze grupele sindicale, să antreneze în întrecere pe muncitori și să-i stimuleze în efortul pentru îndeplinirea și depășirea sarcinilor din Planul de Stat. Ziarul de perete n'a făcut nimic pentru a populariza întrecerea.

Organizația de Partid dela turnătoria de oțel a uzinelor „23 August" — antrenată în alte munci — a subapreciat rolul ei în conducerea politică a întrecerii. Ea nu s'a preocupat în suficientă măsură să îndrumeze și să mobilizeze organele sindicale în munca de organizare temeinică a întrecerii.

Există condițiile unei bune desfășurări a întrecerii

Aceste lipsuri ale organizației de Partid și ale organelor sindicale dela turnătoria de oțel trebuesc analizate de către sectorul de Partid dela uzinele „23 August" și, în lumina învățămintelor, să se pornească la o temeinică muncă de agitație și organizare, pentruca întrecerea dela turnătorie să ia un nou și puternic avânt.

Există condițiile unei bune desfășurării a întrecerii la turnătoria de oțel, iar muncitorii sunt animați de un elan puternic de muncă. Este suficient să arătăm că în chiar sânul grupelor sindicale No. 22 și 23, care lucrează la același loc de muncă, trei echipe au pornit dela 15 Iunie la întrecere pentru sporirea producției și îmbunătățirea calității.

Organizată pe baze sănătoase, îndrumată și sprijinită zi de zi, întrecerea pornită între aceste echipe va putea da roade bune, se va putea lărgi, cuprinzând din nou întreaga turnătorie de oțel. Organizația de Partid dela turnătoria de oțel a uzinelor „23 August" trebue să lupte pentru ca să-și lichideze lipsurile și, sprijinindu-se pe organizația sindicală, să pornească o luptă susținută pentru a da un nou avânt întrecerii socialiste, chezășie a îndeplinirii și depășirii Planului de Stat, chezășie a creării bunei stări pentru cei ce muncesc.

L. Tințea

La Berlin s'a înființat

Comitetul Național pentru eliberarea lui Max Reimann

BERLIN 24 (Agerpres). — TASS transmite:

La 22 Iunie, a fost înființat la Berlin din inițiativa partidelor și organizațiilor antifasciste și democratice un COMITET NATIONAL PENTRU ELIBERAREA LUI MAX REIMANN. Din acest comitet fac parte reprezentanți ai Partidului Socialist Unit German și ai tuturor celorlalte partide democrate antifasciste, precum și personalități de seamă din viața științifică, culturală și politică a Germaniei.

In cadrul primei sale ședințe, Comitetul Național pentru eliberarea lui Max Reimann a adresat un apel populației germane și a cerut Parlamentului și primului ministru al Renaniei de Nord-Westfalia să ia toate măsurile în vederea eliberării președintelui Partidului Comunist din Germania Occidentală, Max Reimann, care este în același timp deputat în Parlamentul Renaniei de Nord-Westfalia.

Secțiunea Română a Asociației Internaționale a Juriștilor Democrați cere eliberarea lui Max Reimann

Secțiunea Română a Asociației Internaționale a Juriștilor Democrați a trimis Comitetului Național pentru eliberarea lui Max Reimann, constituit la Berlin, următoarea telegramă:

Comitetului Național pentru eliberarea lui Max Reimann

BERLIN

Secțiunea Română a Asociației Internaționale a Juriștilor Democrați a primit cu indignare știrea arestării lui Max Reimann, președintele Partidului Comunist din Germania Occidentală, de către autoritățile engleze de ocupație.

Juriștii democrați din Republica Populară Română sunt adânc revoltați de acest act fascist, îndreptat împotriva unui neobosit luptător pentru pace și aprig susținător al intereselor oamenilor muncii din patria sa.

Secțiunea Română a Asociației Internaționale a Juriștilor Democrați socotește samavolnica întemnițare a fruntașului comunist german ca o nouă violare a drepturilor omului, comisă de imperialiștii anglo-americani contra luptătorilor antifasciști și, în același timp, ca o nouă manevră îndreptată împotriva intereselor și libertăților democratice ale poporului german.

Deaceea, unind glasul nostru cu acel al oamenilor muncii din toată lumea, vă rugăm să protestați cu energie împotriva arestării lui Max Reimann, cerând imperialiștilor din zona britanică de ocupație, imediata lui eliberare.

p. Comitetul de conducere al Secțiunii Române a Asociației Internaționale a Juriștilor Democrați

prof. univ. Gh. C. Stere
Prim Președinte al Curții Supreme din R.P.R.

TELEGRAME EXTERNE

Infrângând planurile ațâțătorilor la război

Popoarele iubitoare de pace au obținut o victorie la conferința Consiliului miniștrilor de externe

Declarația Consiliului național al prieteniei americano-sovietice

NEW YORK, 24 (Agerpres). — TASS transmite:

Consiliul național al prieteniei americano-sovietice a dat publicității o declarație, arătând că rezultatele sesiunii Consiliului miniștrilor de afaceri externe dela Paris reprezintă o victorie a tuturor popoarelor iubitoare de pace. „Aceste rezultate pozitive obținute trebue să constitue un stimulent pentru poporul american în lupta pe care o duce actualmente în vederea transformării politicii războiului rece într'o politică sinceră de pace.

Strategii războiului rece nu mai au acum nici un motiv pentru a continua acest război deoarece așa zisa „imposibilitate de a duce tratative cu Uniunea Sovietică" s'a dovedit a fi o afirmație nejustă și neintemeiată.

Este adevărat că acordurile încheiate la Paris nu sunt decât acorduri parțiale, dar ele ne dau dreptul să sperăm că în viitorul apropiat se va ajunge la o înțelegere generală"

Niciodată în trecut, delegații americani nu au venit la masa conferinței atât de lipsiți de dorința de a ajunge la o înțelegere, temându-se ca propria lor politică, ca, de pildă, pactul Atlanticului de Nord, reinarmarea Europei Occidentale și Americii și includerea Germaniei occidentale în planurile lor militare, să nu fie primejduită. Dar, la Paris, adevărul s'a dovedit a fi mai puternic decât toate temerile și planurile americanilor. VICTORIA OBȚINUTA LA PARIS ESTE VICTORIA TUTUROR POPOARELOR IUBITOARE DE PACE.

In încheiere, consiliul național arată că poporul american trebue să ceară Congresului anularea pactului Atlanticului de Nord și renunțarea la programul de înarmare a Europei Occidentale și a Statelor Unite. **Poporul american trebue să ceară deasemenea departamentului de stat reluarea legăturilor normale diplomatice și comerciale cu Uniunea Sovietică, precum și continuarea tratativelor în vederea încheerii unui acord general.**

★

WASHINGTON, 24 (Agerpres). — După cum anunță FRANCE PRESSE, senatorul republican Ralph Flanders a cerut comisiei de credite a Senatului reducerea bugetului forțelor armate, care atinge 16 miliarde dolari.

Flanders a subliniat că Statele Unite cheltuesc pentru pregătirile militare mai mult decât toate celelalte mari puteri din lume.

★

NEW YORK, 24 (Agerpres). — TASS transmite:

Ziarul DAILY WORKER anunță că peste 100 de fruntași ai organizațiilor de tineret din Statele Unite au adresat președintelui Truman și Senatului american o scrisoare în care protestează împotriva ratificării pactului agresiv al Atlanticului de Nord.

Noui manifestații de protest împotriva procesului înscenat fruntașilor Partidului Comunist din Statele Unite

NEW YORK, 24 (Agerpres). — TASS transmite:

Sute de muncitori au manifestat în fața Curții Federale pentru a protesta împotriva recentului ordin dat de judecătorul Medina ca fruntașii comuniști Winston, Hall, Gates și Green, martori în procesul fruntașilor comuniști, care se judecă actualmente la New York, să fie aruncați în închisoare.

Manifestanții purtau pancarte cu lozinci cerând președintelui Truman închiderea imediată a procesului, arătând că acest proces constitue primul pas pe drumul fascismului. Muncitorii au ovaționat îndelung pe fruntașii comuniști, când aceștia au ieșit din clădirea Curții Federale.

Cu prilejul împlinirii a 60 de ani dela moartea lui Mihail Eminescu

Academia R. P. R. a ținut eri o ședință comemorativă

Cu prilejul împlinirii a 60 de ani dela moartea lui Mihail Eminescu, Academia Republicii Populare Române a ținut eri după amiază o ședință comemorativă.

Au participat: prof. dr. C. I. Parhon, președintele Prezidiului Marii Adunări Naționale și președinte de onoare al Academiei R.P.R., acad. prof. Traian Săvulescu, președintele Academiei R.P.R., acad. prof. P. Constantinescu-Iași, acad. prof. Mihail Sadoveanu, acad. ing. N. Profiri, acad. dr. V. Mârza; dr. E. Mezincescu, ministrul Artelor; academicienii prof. ing. Gh. Nicolau, secretar general al Academiei R.P.R., A. Toma, Barbu Lăzăreanu, prof. D. Pompei, Mihail Roller, prof. E. Macovschi, prof. Al. Rosetti, prof. St. Nicolau, prof. dr. N. Lupu, Camil Petrescu, prof. dr. N. Hortolomei, prof. Gr. Moisil, Geo Bogza, precum și numeroși alți membri titulari și corespondenți ai Academiei R.P.R.

Au asistat deasemeni tovarășii: Petre Iosif; M. Novicov și M. Beniuc, secretari ai Uniunii Scriitorilor din R.P.R.; Niky Atanasiu, președintele Uniunii Sindicatelor de Artiști și alți reprezentanți ai vieții noastre culturale.

Academicianul Gh. Călinescu a făcut o comunicare cu titlul: „Eminescu, poet al poporului". D-sa a subliniat accentele de protest din opera poetului împotriva exploatării muncitorimii dela orașe și a țărănimii, și a arătat că Eminescu s'a apropiat de sufletul poporului.

In continuare vorbitorul subliniază grija care se acordă astăzi punerii în adevărata ei lumină a operei lui Eminescu.

A urmat comunicarea lui Perpessicius, membru corespondent al Academiei R.P.R., despre „Eminescu și contemporanii". D-sa s'a ocupat de raporturile lui Eminescu cu „Convorbirile Literare", cu „Junimea", și cu scriitorii din vremea sa și a scos apoi în evidență felul cum Eminescu a zugrăvit în mod critic în activitatea sa ziaristică, societatea în care trăia.

După încheierea ședinței comemorative, Academia a ținut o scurtă ședință de lucru.

A apărut

„Scânteia Satelor" Nr. 61

Țărani muncitori,

Citiți și răspândiți „SCÂNTEIA SATELOR", gazetă a Partidului Muncitoresc Român, pentru țărănimea muncitoare.

„SCÂNTEIA SATELOR" apare în fiecare Duminică. In ea găsiți îndrumări pentru lupta voastră, pentru o viață mai bună.

„SCÂNTEIA SATELOR" vă aduce vești din țară și de peste hotare.

Organizațiile de Partid și fiecare țăran muncitor în parte pot face abonamente pentru „SCÂNTEIA SATELOR" la centrul de difuzare al ziarului „SCÂNTEIA" din fiecare capitală de județ sau la plăși (acolo unde există astfel de centre).

Costul unui abonament pe un an la gazeta „SCÂNTEIA SATELOR" este de 100 de lei.

Lucrările pregătitoare pentru formarea guvernului democratic de coaliție al Chinei eliberate

PEKING, 24 (Agerpres). — Agenția CHINA NOUĂ transmite:

La conferința Consiliului politic consultativ a cărei sarcină este formarea unui guvern democratic de coaliție și statornicirea creării Republicii Populare Democrate Chineze, vor lua parte 500 de delegați, reprezentând 14 partide și grupări democratice, 16 organizații de massă. Armata Populară de Eliberare, diverse organizații de muncitori, țărani, mici industriași, savanți și intelectuali și de tineret. Deasemenea vor lua parte reprezentanți ai minorităților naționale din China, precum și reprezentanți ai chinezilor din afara granițelor țării și delegați ai diferitelor culte religioase.

Lista delegaților care vor lua parte la conferință va fi înaintată comitetului de pregătire al conferinței Consiliului politic consultativ.

Printre partidele și grupările politice, care trimit delegați la conferința Consiliului politic consultativ sunt: Partidul Comunist Chinez, Comitetul revoluționar al Kuomintangului, Liga democrată chineză, Noua Ligă a tineretului democrat, Partidul democrat chinez al muncitorilor și țăranilor și Liga populară democrată din Taivan. Cele 9 districte ale Chinei, care vor trimite 102 delegați la conferința Consiliului politic consultativ cuprind regiunile eliberate din China de Nord-Vest, China de Nord, de Nord-Est, precum și din China Centrală și de Sud. Deasemeni vor fi trimiși reprezentanți ai municipalității din Peking și Tientsin. Delegații Armatei Populare de Eliberare sunt reprezentanți ai unităților din China de Nord, precum și ai unităților care luptă în China de Sud.

Cele 16 organizații de massă care trimit 206 reprezentanți la conferința Consiliului politic consultativ sunt: Confederația Generală a Muncii din China, organizațiile de țărani din regiunile eliberate, Liga democrată a femeilor chineze, Federația democrată a tineretului, Federația studenților chinezi, organizațiile industriale și comerciale din China, Asociația scriitorilor și artiștilor, Comitetul pregătitor al conferinței oamenilor de știință din China; Comitetul pregătitor al Asociației ziariștilor chinezi și organizațiile minorităților naționale din China și ale chinezilor din afara granițelor țării.

Lucrările pregătitoare ale conferinței Consiliului politic consultativ sunt efectuate de către un comitet permanent și de șase subcomitete.

Primul guvern popular al provinciei Kiang-Si

NANKING, 24. (Agerpres). Agenția CHINA NOUĂ anunță că primul guvern popular al provinciei Kiang Si a fost stabilit la Nanciang, capitala acestei provincii.

Autoritățile populare au reușit în scurt timp să normalizeze viața în oraș. In afară de aceasta, au fost restabilite comunicațiile feroviare, rutiere și fluviale între Nanciang și interiorul țării, precum și serviciile poștale cu Nanking și alte orașe.

Noui orașe eliberate de Armata Populară Chineză

PEKING, 24 (Agerpres). — Agenția CHINA NOUA transmite:

Unitățile Armatei Populare Chineze au eliberat localitatea Wenhsiang, nod de cale ferată și capitala de district Lingpao în Honanul occidental. La frontiera provinciilor Shensi și Honan, forțele populare au curățat de trupele Kuomintanguiui, marele masiv Kuacian. La Nord Vest de Sian, capitala provinciei Shensi, unitățile Armatei Populare continuă împrăștierea trupelor Kuomintangului de sub comanda generalului Ma Fu Fang.

Din toată țara

La D. D. M.-Sulina au fost lansate două noui bacuri metalice

TULCEA, (dela Vidovici Gh. coresp.). — Muncitorii dela Direcțiunea Dunării Maritime din Sulina au lansat zilele trecute două noui bacuri metalice, cu o capacitate de 60 tone fiecare. La construirea bacurilor, care vor fi folosite pentru transportul blocurilor de piatră necesare lucrărilor de îndiguire, s'au evidențiat tinerii muncitori din atelierul de cazangerie și secția construcții.

Echipele tinerilor nituitori Vasiliu Dumitru și Crețu Alexandru au depășit zilnic normele cu 70--80%, iar tinerii muncitori Sarandi I. Iacovici D., și ucenicul Nicolau Mihail, au dat dovadă de deosebită pricepere în lucrările de construire a bacurilor.

La fabrica „Drum Nou" din Mediaș muncitorii Täel Ion și Buzaș Gh. lucrează la mai multe mașini

MEDIAȘ (prin telefon).

Exemplul de a lucra la mai multe mașini deodată, al strungarilor fruntași dela uzinele „Republica", e urmat de numeroși muncitori din întreaga țară.

Pentru a asigura ritmul normal de lucru în perioada concediilor, strungarul Täel Ion dela fabrica de suruburi „Drum Nou"-Mediaș, a început să lucreze dela 13 Iunie la două strunguri.

Insușindu-și metoda de lucru la mai multe mașini, tov. Täel a început să lucreze la 3 strunguri.

El a fost urmat de tânărul frezor Buzaș Gheorghe, secretarul organizației U.T.M. din fabrică, care a început să lucreze la două freze și două raboteze.

Tov. Tiflea Eugen dela atelierul mecanic din Iacobeni Satul Dornei lucrează la două strunguri

Urmând exemplul muncitorilor fruntași care lucrează la mai multe mașini, tov. Tiflea Eugen dela atelierul mecanic din Iacobeni-Satul Dornei, a început să lucreze la două strunguri.

In scurt timp, a realizat ... depășiri de norme la confecționarea în serie a rolelor.

Cursuri de specializare pentru pomicultură și legumicultură la Gospodăria Agricolă de Stat din Mărăcineni-Buzău

La Gospodăria Agricolă de Stat din Mărăcineni, județul Buzău au luat ființă cursuri de specializare în sectorul pomicol și legumicol.

Cursurile sunt urmate de salariații Gospodăriei cât și de numeroși țărani muncitori din comună. Lecțiile sunt predate de ingineri de specialitate cari în afara cursurilor teoretice țin și lecții practice.

In județul Cluj vor funcționa 17 centre de conservare a legumelor și fructelor

In cursul acestui an vor funcționa în județul Cluj 17 centre de conservare a legumelor și fructelor, la: Aghireș, Bonțida, Cojocna, Apahida, Borșa, Călățele, Văleni, Florești, Someșeni, Hida, Monciu, Sărmaș, Huedin, două centre la Mănăștur și câte un centru în cartierele Iris și Bulgaria din orașul Cluj.

Aceste centre, vor fi conduse de UFDR-iste care au urmat un curs special de inițiere în pregătirea conservelor populare. Femeile muncitoare din satele și orașele noastre vor deprinde meșteșugul preparării conservelor, vor mări cantitatea de conserve pentru alimentarea populației muncitoare și vor valorifica la maximum fructele și legumele.

„Ziua-muncă" în colhoz

Cum se socotește numărul de zile-muncă ale fiecărui colhoznic

II

Am văzut în prima parte a acestui articol că ziua-muncă este unitatea de măsură a muncii și a plății muncii în colhoz. Cu ajutorul ei se poate măsura munca făcută de fiecare membru al colhozului și plata ce i se cuvine după cantitatea și calitatea ei. Astfel, în cursul unei zile, colhoznicul care face o muncă mai mare, mai grea, sau mai importantă, primește mai mult (în zile-muncă) decât unul care face muncă mai puțină, mai ușoară sau mai puțin importantă.

Odată pe săptămână, administrația colhozului afișează numărul de zile-muncă realizate de fiecare colhoznic. Astfel, fiecare știe câte zile-muncă a făcut într'o săptămână.

Toamna se totalizează numărul de zile-muncă care au fost câștigate de fiecare colhoznic. Unii colhoznici strâng 250 de zile-muncă în campania agricolă a anului în curs, alții 400 zile-muncă, alții 500. Fruntașii în muncă pot ajunge chiar la 800-1000 sau chiar și mai multe zile-muncă. Adunând la un loc numărul de zile-muncă obținute de toți colhoznicii, administrația colhozului află numărul total de zile-muncă ce s'au realizat de către toți colhoznicii în timpul unui an. Astfel, anul trecut, în colhozul „Budionâi" în R. S. S. Ucraina, care numără 90 de gospodării cu un total de 215 membri de familie care lucrează în colhoz, s'au totalizat 82.600 zile-muncă. Suma de bani obținută de colhoz din vânzarea produselor către Stat și pe piață, cât și produsele rămase în magazie, după ce s'au pus deoparte fondurile de rezervă, însămânțări, nutreț, investiții, etc., se împart colhoznicilor după numărul de zile-muncă agonisit de fiecare din ei.

Cum se face aceasta? Atât banii cât și produsele în natură se împart la numărul total de zile-muncă agonisit de toți colhoznicii laolaltă.

In colhozul „Budionâi" de pildă, de care am vorbit mai sus, atât banii cât și produsele se împart la 82.600 zile-muncă. Rezultatul acestei împărțiri va constitui cantitatea de produse și bani ce revine pentru fiecare zi-muncă.

Astfel în colhozul „Budionâi" urmau să fie împărțite colhoznicilor următoarele cantități de produse: 413.000 kg. grâu, 164.200 kg. porumb, 247.800 kg. nutrețuri pentru vite și suma de 991.200 ruble.

Împărțind 413.000 kg. grâu la 82.600, adică la numărul total de zile-muncă, aflăm că pentru o zi-muncă s'a primit 5 kg. grâu. Procedând la fel cu celelalte produse și cu banii, aflăm că pentru o zi-muncă mai revin: 2 kg. porumb, 3 kg. nutrețuri și 12 ruble.

Cu cât recolta este mai mare, cu atât colhoznicii primesc mai multe produse pentru fiecare zi-muncă

De aici se vede că partea ce revine colhoznicului pentru o zi-muncă este cu atât mai mare cu cât recolta și productivitatea vitelor este mai mare. Ori, recoltele mari și o productivitate ridicată la vite nu vin dela sine. Ele sunt rezultatul unei munci harnice, bine organizate care se folosește de cuceririle științei. Toate acestea nu pică din cer, ci depind de voința și de munca oamenilor. Prin urmare, de membrii colhozului depinde ca ziua-muncă să le dea cât mai mult în bani și produse.

In colhoz se lucrează după un plan dinainte stabilit, iar campaniile agricole au loc la timpul cel mai potrivit. Nu se poate întâmpla, de pildă, ca în colhoz să nu înceapă însămânțările mai devreme, deși timpul e prielnic — numai pentru motivul că „bunicii făceau altminteri".

Munca este în așa fel organizată încât fiecare lucrează acolo unde se pricepe mai bine. Totodată, colhozul este gospodărit cu chibzuială. Se face economie de semințe, de benzină și motorină pentru tractoare sau autocamioane, se face economie la transporturi și altele. Semințe prea multe aruncate în pământ nu dau o recoltă mai mare, ci dimpotrivă. Iar economia de combustibil, înseamnă economie de bani. Toți colhoznicii luptă în mod conștient împotriva risipei care ar micșora cantitatea de produse și bani ce revine pentru o zi-muncă. In prezent, în mai toate colhozurile se desfășoară întrecerea socialistă pentru o calitate excepțională a muncilor agricole, întrecere pe care a inițiat-o tractoristul Ivan Sațki din Cuban. Colhoznicii știu că, cu cât muncile agricole sunt mai bine executate, cu atât recolta este mai bogată și deci partea ce revine pentru o zi-muncă este mai mare.

Zile-muncă mai multe înseamnă venituri mai mari

Am văzut cum se socotește cât dă 1 zi-muncă. Să vedem acum cum se socotește cât primește un colhoznic pentru toate zilele-muncă pe care le-a agonisit în timp de un an.

Iată-l pe colhoznicul Mihail Sorokin din colhozul „Budionâi". Sorokin este unul din fruntașii colhozului care a strâns anul trecut 802 zile-muncă. El va primi deci de 802 ori mai mult decât s'ar cuveni pentru o singură zi-muncă. Astfel el a primit: 4010 kg. grâu, 1600 kg. porumb, 2400 kg. nutrețuri pentru vite și 9.624 ruble numerar. Pentru iarnă, el a mai primit două care cu lemne.

De aici se vede că cu cât oamenii din colhoz vor munci mai mult, mai cu spor, la munci care cer o pricepere mai mare, ei vor strânge zile-muncă mai multe și vor avea și venituri mai mari. Astfel, în colhoz nu se poate întâmpla niciodată ca țăranul leneș să trăiască în huzur, iar cel harnic în sărăcie. Muncind toți bine și cu pricepere, se obține un belșug de produse agricole. Trăește bine țăranul la țară care se trudește pe ogor, trăește bine și muncitorul dela oraș, care face mașinile agricole și celelalte produse industriale de care are nevoie țăranul.

Astfel în colhoz se îmbină armonios interesul obștesc cu interesul personal. Nu sunt rare cazurile când din veniturile unui singur an unii colhoznici reușesc să-și cumpere un automobil sau să-și construiască o casă. Deaceea țăranii sovietici muncesc cu râvnă în colhoz, asigurându-și un trai la care altădată nici nu puteau visa.

Colhoznicii mai au însă și însemnate venituri suplimentare. Felul în care se face socoteala acestor venituri va fi arătat într'un număr viitor.

ULTIMELE ȘTIRI

In preajma Congresului dela Milano

Clasa muncitoare din lumea întreagă face zid in jurul Federației Sindicale Mondiale

Intre 29 Iunie și 10 Iulie se vor desfășura la Milano, în Italia, lucrările celui de al 2-lea Congres al Federației Sindicale Mondiale (F.S.M.).

Acest Congres va marca o dată importantă în istoria mișcării muncitorești internaționale. El va demonstra cu tărie că în ciuda manevrelor spărgătorilor unității muncitorești, recrutați din rândurile uneltelor imperialiștilor anglo-americani, F.S.M. trăește și va trăi. Sprijinindu-se pe forța de neînvins a unității clasei muncitoare. F.S.M. va duce cu și mai mult avânt lupta împotriva exploatării capitaliste și a uneltirilor imperialiste, pentru libertățile democratice și pacea între popoare.

Problemele vitale ale oamenilor muncii pe ordinea de zi a Congresului dela Milano

Congresul dela Milano, care va avea o ordine de zi foarte bogată, va discuta în primul rând raportul general de activitate al F. S. M. în perioada dintre cele două Congrese mondiale. Va desbate activitatea F. S. M. pentru apărarea intereselor economice și sociale ale oamenilor muncii, raportul asupra politicii generale și acțiunile F. S. M. în favoarea păcii și apărării drepturilor democratice ale popoarelor. Vor fi luate deasemeni în discuție problemele sindicatelor din țările asiatice și din țările așa zise „înapoiate", asupra cărora se îndreaptă astăzi planurile hrăpărețe ale imperialiștilor anglo-americani. O atenție deosebită va fi acordată și mișcării sindicale din America Latină.

Pregătirile pentru cel de al II-lea Congres Mondial al F. S. M. s'au desfășurat în condițiile unei lupte dârze între forțele democratice și cele reacționare din sânul mișcării sindicale internaționale.

Sunt cunoscute clasei muncitoare din lumea întreagă, manevrele scizioniste la care s'au dedat recent conducătorii Consiliului general al sindicatelor britanice și cei ai Congresului Sindicatelor Industriale din Statele Unite, pentru a „suspenda" activitatea F. S. M. Demascând aceste manevre criminale, Comitetul Executiv al F.S.M. a arătat că în spatele lor se găseau cercurile imperialiste internaționale, care văd în F.S.M., un obstacol periculos în calea planurilor lor de dominație politică și economică a lumii.

Cine sunt spărgătorii unității sindicale internaționale?

Cine sunt acei care doresc cu orice preț să sfarme unitatea internațională a oamenilor muncii? Ei sunt, așa cum i-a caracterizat Lenin, o *„aristocrație muncitorească, profesionistă, mărginită, vanitoasă, acrită, lacomă, mic-burgheză, pătrunsă de un spirit imperialist și coruptă de imperialism"*. In rândurile ei se numără: Arthur Deakin, președintele sindicatelor britanice și Will Lavther, înobilați de regele Angliei — pentru serviciile aduse marii burghezii — cu ramul de „cavaler" și „campioni de onoare" (ai marei finanțe americane, bine înțeles), George Gibson, director al Băncii Angliei și conducător al mișcării sindicale engleze, Irwing Brown, comis voiajorul sindical al cercurilor monopoliste americane, James Carey, Green și Murray, care— după cum mărturisește chiar unul din membrii acestei clici corupte, John Lewis — *„aleargă la Casa Albă pentru a vinde în schimbul unui blid de linte, mișcarea muncitorească și sindicatele ei"*, precum și alte unelte ale marii burghezii. Acești valeți ai burgheziei vor să divizeze clasa muncitoare internațională, să semene discordia între sindicatele diverselor țări, să sape și să zădărnicească prin toate mijloacele aspirațiile masselor muncitoare către o viață mai bună.

Mișcarea muncitorească internațională nu merge la remorca bancherilor din Wall-Street și City

Uneltirile lor criminale au suferit însă un rușinos eșec. Mișcarea muncitorească internațională n'a înțeles să se pună la remorca bancherilor din Wall-Street și City. Respinși și demascați de clasa muncitoare din lumea întreagă, banda de scizioniști grasplătiți de trusturile imperialiste încearcă astăzi în zadar să încropească o „internațională" galbenă la Geneva. Consfătuirea dela Geneva a scizioniștilor nu va fi însă decât o jalnică adunătură a slugilor plecate ale imperialiștilor, la care se vor aduna o mână de renegați de felul trădătorului Jouhaux din Franța, Tarnov din Germania Apuseană și alții. Ca să ne dăm seama ce scopuri urmărește adunarea generală, este deajuns să arătăm că unul din principalele puncte ale ordinii sale de zi este, așa cum scrie ziarul englez DAILY MIROR, „organizarea luptei împotriva mișcării greviste".

Manevrele spărgătorilor unității sindicale internaționale s'au izbit de o puternică rezistență în chiar sânul propriilor lor organizații sindicale.

Numeroase sindicate din Statele Unite și Anglia se opun manevrelor scizioniste

Astfel în Anglia, muncitorii din Scoția, muncitorii agricoli, muncitorii industriali din Beaford, marele sindicat al electricienilor și multe alte sindicate s'au ridicat împotriva părăsirii F. S. M. Iar în Statele Unite, sindicatul docherilor, cel al întreprinderilor alimentare și de tutun, au arătat că vor participa la Congresul dela Milano. In Belgia, metalurgiștii dela Charleroi, salariații comerciali și municipali dela Bruxelles și Liège, muncitorii din mine și dela căile ferate au votat rezoluții în favoarea unității sindicale internaționale.

Sciziunea morală care devine tot mai adâncă între clica conducătorilor sindicali trădători și marea massă a muncitorimii din Occident, a determinat ziarul conservator TIMES să exclame referindu-se la mișcarea sindicală britanică: *„Conducerea sindicatelor britanice și muncitorii alcătuesc două clase diferite"*.

Un eșec rușinos l-au înregistrat și manevrele puse la cale de vătaful capitaliștilor americani Irwing Brown, pentru crearea unei așa zise „federații asiatice a muncii" La sesiunea comitetului de pregătire a acestei „Federații", deși au fost întrebuințate toate metodele ca: sabotajul, intimidarea și mituirea, nu au sosit decât doi reprezentanți ai sindicatelor guvernamentale din Iran și trei din Pakistan. Conferința s'a amânat imediat din lipsă de...

Debarasată de scizioniști, F. S. M. se întărește

Debarasându-se de banda de scizioniști care a sabotat activitatea F. S. M., aceasta a putut porni pe drumul unei lupte hotărîte în apărarea intereselor vitale ale oamenilor muncii din toate țările, pentru pace și libertăți democratice.

Ea numără în prezent sindicatele a peste 60 de țări cu un număr de 67 milioane de membri, adică cu 3 milioane mai mult decât la constituirea sa, în 1945.

Crearea Departamentelor profesionale, care a fost sabotată ani dearândul de vătafii burgheziei, a însemnat un moment important în istoria mișcării muncitorești internaționale. Sase din aceste Departamente profesionale vor fi create până la sfârșitul lunii Iulie a acestui an. Aceste organe profesionale, lărgesc câmpul de activitate al F. S. M., mobilizând toate categoriile de muncitori și funcționari în lupta pentru ridicarea nivelului de trai al celor ce muncesc, garantarea asigurărilor sociale ale muncitorilor și familiilor lor în caz de șomaj, de boală, de accident și de bătrânețe, salar egal la muncă egală pentru toți cei ce muncesc, indiferent de sex sau de vârstă.

Pentru a garanta victoria luptei sale, pentru apărarea drepturilor clasei muncitoare de pretutindeni, F. S. M. a chemat pe oamenii muncii la luptă împotriva exploatării capitaliste, a imperialismului american provocator de război, împotriva social-democrației de dreapta scizioniste și trădătoare, la luptă pentru întărirea solidarității internaționale a oamenilor muncii, pentru apărarea păcii.

In aceste condiții și cu aceste obiective, se deschide la Milano la 29 Iunie al doilea Congres al F. S. M. Acest Congres va întări și desvolta solidaritatea internațională a oamenilor muncii, va mobiliza la luptă clasa muncitoare de pretutindeni, pregătind noui înfrângeri pentru dușmanii ei și îndeplinind astfel cu cinste mărețele sarcini ce-i stau în față.

Clasa muncitoare din R.P.R. va fi reprezentată la acest Congres de o numeroasă delegație care, odată cu salutul de luptă al oamenilor muncii din țara noastră va transmite și hotărirea lor fermă de a-și înzeci eforturile pentru construirea socialismului în scumpa noastră patrie, contribuție de seamă la apărarea păcii și democrației în lumea întreagă.

I. Manea

Intrevederea delegației țăranilor muncitori din R. P. R. cu ministrul adjunct al agriculturii Uniunii Sovietice

MOSCOVA 24 (Agerpres). TASS transmite:

Delegația țăranilor muncitori din Republica Populară Română, care se află la Moscova, a avut Joi o întrevedere cu ministrul adjunct al agriculturii U.R.S.S., Pavel Lobanov. Oaspeții români au manifestat un mare interes față de viața colhoznicilor din U.R.S.S.

Răspunzând la întrebările membrilor delegației țăranilor muncitori din R.P.R., Pavel Lobanov a declarat că agricultura Uniunii Sovietice este cea mai mecanizată din lume. Pe ogoarele colhozurilor lucrează sute de mii de tractoare, zeci de mii de combaine și un mare număr de alte mașini complexe, care ușurează munca colhoznicilor. Mulțumită tehnicii moderne, numai în cursul anului 1948 țăranii sovietici au mărit suprafața însămânțată cu 13.800.000 hectare. Aceasta depășește întreaga suprafață arabilă din Anglia, Austria, Danemarca, Belgia, Olanda și Elveția laolaltă. Mai departe, ministrul adjunct al agriculturii U.R.S.S. a vorbit amănunțit despre organizarea muncii în colhozuri, despre rolul femeilor în producția agricolă, despre desvoltarea științei agrotehnice în U.R.S.S. și despre țăranii sovietici cărora li s'a conferit titlul de Eroi ai Muncii Socialiste.

Seara oaspeții români au vizitat parcul central de cultură și odihnă „Gorki".

Intense pregătiri pentru strângerea recoltei în Uniunea Sovietică

MOSCOVA 24 (Agerpres) TASS transmite:

Pe tot cuprinsul Uniunii Sovietice va începe în curând strângerea recoltei. Colhozurile și sovhozurile din Asia Centrală și Transcaucazia, au și început secerișul recoltei provenite din însămânțările de toamnă. In valea Kubanului și în Crimeea a început secerișul.

Acum câteva zile, Consiliul de Miniștri al U.R.S.S. și Comitetul Central al Partidului Comunist (bolșevic) al U.R.S.S. au constatat, în decretul publicat, că *anul acesta nivelul de organizare al însămânțărilor de primăvară a fost mai ridicat decât anul trecut.* Indeplinindu-și principala sarcină în domeniul muncilor agricole, — mărirea generală a recoltelor de cereale, plante industriale, etc., — colhozurile și sovhozurile, ca și stațiunile de mașini și tractoare au terminat anul acesta însămânțările la o dată mai timpurie și au asigurat o mai bună calitate a produselor agricole. Suprafețele însămânțate cu plante industriale importante ca: bumbacul, inul, cânepa, sfecla de zahăr, și floarea soarelui, au fost considerabil sporite ca și suprafețele însămânțate cu grâu de vară.

Ploile care au căzut recent în cea mai mare parte a regiunilor Uniunii Sovietice, au creat condițiunile favorabile pentru coacerea recoltelor de toamnă și creșterea și desvoltarea recoltelor de primăvară. Colhozurile duc o muncă intensă în vederea strângerei recoltei.

Hotărirea guvernului sovietic și a' Partidului Bolșevic cu privire la campania pentru strângerea recoltei și înmagazinarea produselor agricole, a fost primită de țărănimea colhozurilor ca un program de luptă în vederea consolidării puterii statului sovietic și a îmbunătățirii stării materiale a popoarelor sovietice.

In colhozuri și stațiunile de mașini și tractoare iau avânt întrecerile pentru modul cel mai bun de strângere al recoltei. Conducătorii de combaine și tractoare și-au luat angajamentul de a termina strângerea recoltei la un termen apropiat și fără pierderi.

Printr'o bogată argumentare juridică a apărării

Ilegalitatea procesului dela Winterthur a fost dovedită

Incompetența tribunalului elvețian în acest proces este evidentă. — S. Vițianu se bucură de imunitate diplomatică. — Concluzia desbaterilor: Intregul proces nu este decât o manevră josnică a guvernului elvețian

WINTERTHUR, 24 (Agerpres). — Azi, în fața tribunalului dela Winterthur s'a pus chestiunea imunității Consilierului economic al R. P. R. la Berna, Solvan Vițianu. Contrar unei logici elementare, în loc ca mai întâi să se pună chestiunea imunității, pentru a stabili chestiunea incompetenței tribunalului, guvernul elvețian a ales calea unor desbateri, la care, în loc de argumente a prezentat tot felul de escroci și aventurieri, ca abia apoi tribunalul să înceapă să discute dacă Vițianu se bucură de imunitate sau nu, dacă tribunalul are dreptul să-l judece sau nu.

Ia cuvântul reprezentantul apărării, avocatul elvețian Rosenbusch, care dovedește că tribunalul nu este competent de a judeca acest caz, întrucât Vițianu, fiind diplomat și ca atare bucurându-se de imunitate, nu poate fi pus sub acuzare de un tribunal elvețian.

Insăși chestiunea imunității, dacă e să fie pusă în discuție, nu poate fi judecată decât de un tribunal internațional în care să fie reprezentate ambele părți; aici însă, nu e reprezentat statul român, ci doar guvernul elvețian.

In privința imunității, avocatul arată că ea este aplicabilă lui Vițianu întrucât: In ziua de 15 Iunie 1948, ministerul de externe al R.P.R. îl numește în funcția de Consilier economic pe lângă legația R.P.R. din Berna, iar legația notifică aceasta la 18 Iunie guvernului elvețian în forma cuvenită.

Guvernul elvețian încearcă să se eschiveze dela acest argument sub pretextul că nu ar fi dat aprobarea la numire, ori, conform dreptului internațional și uzanțelor diplomatice:

1. Faptul de a nu notifica un refuz echivalează în dreptul internațional cu aprobarea.

2. Membrii unei legații nici nu au nevoe de aprobarea specială a guvernului respectiv, din moment ce ei sunt subordonați șefului misiunii care a căpătat agrementul necesar.

3. Și în orice caz, chiar dacă intervine un refuz, dela data notificării și până la părăsirea țării, diplomatul respectiv este imun.

Toate acestea au fost dovedite de apărare cu o extrem de bogată argumentare juridică.

In concluzie, Consilierul economic al R. P. R., Solvan Vițianu se bucură de imunitate începând dela 18 Iunie, data notificării sale, iar URMARIREA, ARESTAREA ȘI JUDECAREA SA SUNT ACTE CONTRARE DREPTULUI INTERNAȚIONAL, ACTE ABSOLUT ILEGALE.

Neavând ce răspunde la aceste argumente, procurorul a preferat să evite discuția pe teren juridic.

Oamenii dela Winterthur ai guvernului elvețian socotesc că atunci când sunt lipsiți de argumente și nu găsesc posibilitatea de a răspunde în mod logic, pot utiliza fără pic de rușine provocarea și calomnia. Dar oricâte strădanii și-a dat în acest sens procurorul, care, în proces, reprezintă guvernul elvețian, aceste strădanii au fost zadarnice.

DIN DESBATERI A REEȘIT ODATA MAI MULT CA ESTE VORBA DE O CHESTIUNE INTRE DOUA STATE IN A CAREI REGLEMENTARE TRIBUNALUL ELVEȚIAN ESTE INCOMPETENT, IAR INTREGUL PROCES NU ESTE DECAT O MANEVRA JOSNICA, GUVERNUL ELVEȚIAN CALCAND IN PICIOARE CONVENȚIILE INTERNAȚIONALE ȘI TRATATUL DE CONCILIERE SEMNAT INTRE ROMANIA ȘI ELVEȚIA.

Consilierul Vițianu, care dela începutul procesului a refuzat să răspundă la diferitele întrebări puse de președinte, repetând că nu este în competența tribunalului să judece acest lucru, a cerut azi cuvântul. Președintele Curții nu i l-a acordat, Vițianu a declarat că protestează împotriva atitudinii provocătoare și defăimătoare a procurorului și a repetat că contestă tribunalului dreptul de a judeca procesul ce i s'a înscenat.

Hugo Râmniceanu declară că s'a folosit de curierul diplomatic al ambasadei americane la București

El a încercat să se scuze pentru minciună, mințind că „Doar am spus ieri că mi-e frică să intru în detaliile afacerii". Lui îi fusese într'adevăr frică să intre în detalii ca să nu se contrazică cu fratele său, dar astăzi pare bine dăscălit. Era o gafă declarația asta, așa că procurorul a sărit în ajutor strigând:

— „Știu și eu singur că îl este teamă; sunt sigur că nu de autoritățile elveține îi este teamă și nici de tribunalul federal!", Și pe bună dreptate, pentrucă astăzi, conform legilor elveține, ar fi trebuit să fie arestat pentru mărturie falsă; dar în loc de aceasta, Curtea, vădit stingherită, l-a ajutat să treacă hopul.

— „Știm noi dece îi este teamă!"

— „Să spună dece îi este teamă".

Carol (în sfârșit a reușit să învețe formula și spune ascultător):

— „Mi-e teamă pentrucă am rude acolo în România"... începe apoi să scormonească prin gând, ce rude să spună că are; a uitat că ieri a pomenit de o pretinsă soră a lui.

Când Carol Râmniceanu începe să se gândească, lucrurile devin întotdeauna periculoase și avocatul familiei care își cunoaște prea bine clientul intervine energic:

— „Este adevărat că aveți rude foarte apropiate (aceasta este o formulă pentru a nu preciza).

Carol (nu a înțeles): Recunosc, ele nu sunt chiar așa de apropiate...

Avocatul (disperat) îl întrerupe milităreste:

— „Da sau nu?"

Carol (supus): Da.

Avocatul (țipă): „Este adevărat că fratele dvs. v'a povestit că a fost șantajat? Da sau nu?

Carol (docil): Da.

La confruntarea dintre Maximo și Hugo Râmniceanu, aceștia rămân pe vechile lor poziții contradictorii și sunt mai puțin hotărîți ca ieri.

Hugo, pentru a dovedi că nu Maximo a scris scrisoarea către Union des Banques Suisses, (deși amănuntele nu au o mare importanță) dă un nou amănunt și anume declară că

primul ordin către Union des Banques

Suisses ca să nu achite cei 300.000 franci ai lui Hugo, l-a primit încă din București, prin curierul diplomatic al ambasadei americane la București.

Cetățeanul simplu din Elveția demască uneltele acuzării, tribunalul elvețian le încurajează în calomniile lor antisovietice și antidemocrate

Un cetățean elvețian ține să declare din proprie inițiativă, cu lux de amănunte, că el a auzit incidental pe stradă pe martorul acuzării Goldberger, spunând unui prieten în franțuzește:

„Voi face așa ca Vițianu să nu iasă prea repede din pușcărie".

Cetățeanul devine imediat suspect și dus în fața tribunalului, este legitimat, răsucit pe o parte și pe alta cu tot felul de întrebări ca să fie încurcat și intimidat.

El a aflat din ziare cine este avocatul apărării și a luat contact cu el, descriindu-l pe Goldberger.

Incoltit mereu, cum este bolnav de inimă, i se face rău, se deschid ferestrele și după ce își revine i se pune întrebarea fatală: Nu e membru al partidului muncitoresc?

Nu, declară el, nu are nimic de aface cu acest partid, dar adevărul este adevăr și a venit să depună. El este membru al partidului democrat creștin și corespondent sportiv al unui ziar catolic; Curtea privește legitimația lui cu regret, dar nu are ce face; omul este dintr'un partid de dreapta, deci nu există motive să nu fie crezut.

Pascal Luca, profesor la Universitatea din Geneva, român de origină, arată cum Goldberger, elev al școalei de ceasornicărie din Geneva, veșnic înglodat în datorii, individ suspect, spiritist și ocultist „de forță", eliminat din școală, și-a procurat bani peste noapte prin legăturile ce le avea cu Gafencu și cu d-na Gafencu, și apoi cu Franasovici, fost ambasador tătărăscian al României în Elveția. Profesorul Luca povesteste vreo zece istorii inventate de Golberger care avea fantezie și ideia fixă de „a fi cineva".

E introdus Goldberger pe care procurorul îl privește ca pe un auxiliar prețios — un tip slab, negricios, cu un cap încărcat de briliantină, cu ochi bulbucați care se rotesc prin sală să vadă dacă este observat, dacă se ține seamă de el, Goldberger, care a declarat că a fost un „comunist fanatic" și a fost agent al Siguranței românești și a fost agent al mai multor servicii de spionaj — să vadă dacă se ține seamă de faptul că el Goldberger se află în această sală și vorbește.

Il privește pe cetățeanul elvețian de sus, cu mâinile în șold, își arată dinții de aur într'un rânjet fericit și susținând că nu este el acela despre care vorbește martorul, acela care ar fi spus că va depune în așa fel încât Vițianu să nu iasă prea repede din închisoare, — pentrucă el nu se scoală dimineața înainte de orele 12—13, pentrucă el și-a cumpărat un costum nou, și pentrucă el și-a lăsat mustață așa că nu poate fi vorba decât de o altă persoană. Și comedia sinistră a depoziției acestui mic Kravcenko, se desfășoară în conformitate cu toate regulile obișnuite. El Goldberger, cunoaște pe toată lumea, știe toate secretele, și chiar Franasovici în persoană s'a interesat să i se dea bani.

I se permite să țină un mic discurs istoric, plin de instigații antisovietice. Când părăsește sala, procurorul general îl privește cu regret, gândind probabil: „Păcat că nu a vorbit mai mult timp!"

Comunicatul Federației Sindicale Mondiale în legătură cu constituirea departamentelor profesionale internaționale

PARIS, 24 (Agerpres). — TASS transmite:

Federația Sindicală Mondială a dat publicității următorul comunicat:

„Cele trei conferințe de constituire a departamentelor profesionale internaționale în cadrul F.S.M. care au loc actualmente, sunt de o mare importanță pentru muncitorii din industria metalurgică, textilă și din industria pielăriei.

Organizațiile sindicale din numeroase țări au răspuns la apelul federațiilor sindicale care au luat inițiativa convocării acestor conferințe. Primele rapoarte primite arată succesul deplin al celor trei conferințe. Luni, s'a deschis la Lyon conferința de constituire a departamentului profesional internațional al muncitorilor din industria textilă. Conferința aceasta a fost convocată din inițiativa organizațiilor sindicale din Uniunea Sovietică, Franța, Italia și Republica Populară Română.

Marți, s'a deschis la Turin conferința de constituire a departamentului profesional internațional al muncitorilor metalurgiști, conferință convocată de organizațiile sindicale din Uniunea Sovietică, Cehoslovacia, Franța și Italia. In Cehoslovacia, la Gottwaldov, are loc conferința de constituire a departamentului profesional internațional al muncitorilor din industria pielăriei și încălțămintei.

Imediat după terminarea celui de al doilea congres al Federației Sindicale Mondiale, va avea loc la Florența conferința de constituire a departamentului profesional al minerilor; tot la 14 Iulie se va deschide la Milano conferința de constituire a departamentului profesional internațional al muncitorilor din industria construcțiilor, iar la 15 Iulie va fi convocată conferința de constituire a departamentului profesional internațional al marinarilor și docherilor.

Constituirea acestor departamente profesionale în cadrul Federației Sindicale Mondiale este privită de oamenii muncii din lumea întreagă ca un factor de mare importanță în lupta pentru apărarea intereselor profesionale și pentru ridicarea standardului lor de viață".

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA, București, Str. Dobrogeanu Gherea Nr. 5, Centrala telefonică 3.26.20. Cont cec poștal Nr. 1381. — Tiparul: Imprimeriile „SCRISUL LIBER" Str. Dobrogeanu Gherea Nr. 5, București
ABONAMENTE: Individuale lunar lei 100. Colective pt. muncitori, țărani și intelectuali lunar lei 80. Taxa poștală plătită în numerar conf. aprob. Dir. Gen. P. T. T. 118/578/944 și 250.408/946